DE 12 HERSKERE

Oplæg til en samlet astrologisk teori

Jesper Bernth

Tilegnet Ferenc Szöllösi,
hvis pionerarbejde og inspiration
er basis for denne bog.

Denne publikation må gratis videregives til andre interesserede
Publikationen må ikke gøres til genstand for videresalg og økonomisk vinding
Den er udgivet af DIDA under Astrologisk Museum i København 2013
DIDA er Digitalt Internetarkiv for Dansk Astrologi, en ren non-profit public service

Trykt og udgivet af Astrologisk Laboratorium.
1. oplag, 500 eksemplarer.
COPYRIGHT 1981: Jesper Bernth
og Astrologisk Laboratorium.

ISBN 87-88201-03-1

Illustrationen på forsiden og side 63 er
et relief fra Kristkirken, Enghave Plads
i København. Fotos: Helge Jensen.

D E 1 2

H E R S K E R E

You can have love
but you might lose it.
You can have the truth
but you gotta chose it.

Bob Dylan

I N D H O L D

Forord..... 5

Symboler..... 6

1. Astrologiens grundelementer..... 7

2. Herskerplaneter - en halv teori.....11

3. Vulkan og Minerva.....14

4. Solen og Jorden.....18

5. Hvor er Jorden ?.....20

6. De 12 herskere.....26

7. Forhøjelsesprincippet.....29

8. Oktaver og Faser.....39

9. Trin og Kvadranter.....45

10. Et samlet system.....50

11. Den praktiske anvendelse.....54

12. Astrologiens fremtid.....59

Eksempelhoroskop.....64

Planetoversigt.....66

F O R O R D .

Astrologien er i disse år inde i en rivende udvikling. Enhver, der har undersøgt emnet lidt nærmere og ikke ladet sig nøje med populærpressens overfladiske forenklinger på den ene side og de traditionelle videnskabers dogmatisme på den anden side, har erkendt dette.

Men samtidig er astrologien også nået til et punkt, hvor dens traditionelle teoretiske grundlag ikke længere viser sig holdbart. En situation, der skaber problemer, både for begynderen og den mere erfarne astrolog.

I denne bog udredes i kort og koncentreret form nogle af den teoretiske astrologis værste mangler. Den munder ud i opstillingen af et nutidigt, teoretisk system. Desuden peges på forskellige områder og problemstillinger, der kræver en indsats fra astrologikyndige, før vi kan komme videre.

I det oplæg, den nye systematik rummer, er der skabt fornyet basis for at kunne bekræfte astrologiens rolle som en overordnet videnskab, der både gælder vort fysiske og vort psykiske univers.

Den egentlige astrologiske argumentation foregår i de 10 første kapitler, mens de 2 sidste udtrykker mere subjektive, filosofiske vurderinger.

Under alle omstændigheder er det mit ønske, at denne bog kan give impulser til den videre astrologiske udvikling, kan give inspiration til at arbejde seriøst med emnet.

København, marts 1982.

Jesper Bernth.

SYMBOLER

i denne bog

♈	Vædderen	♂	Mars	☌	Konjunktion 0°
♉	Tyren	♀	Venus	⚺	Halvsekstil 30°
♊	Tvillingerne	⚳	Vulkan	⚹	Sekstil 60°
♋	Krebsen	☽	Månen	□	Kvadrat 90°
♌	Løven	⊕	Jorden	△	Trigon 120°
♍	Jomfruen	☿	Merkur	⚻	Kvinkuns 150°
♎	Vægten	⚸	Minerva	☍	Opposition 180°
♏	Skorpionen	♇	Pluto		
♐	Skytten	♃	Jupiter	☉	Solen
♑	Stenbukken	♄	Saturn	☊	Måneknuden
♒	Vandbæreren	♅	Uranus	⚼	M.C.
♓	Fiskene	♆	Neptun	⊖	Ascendant

Desuden anvendes også symbolerne ∟ for halvkvadraten (45°) og ⊼ for seskvikvadraten (135°), selvom disse ikke indgår direkte i denne bogs samlede systematik.

Ligeledes gøres opmærksom på, at det traditionelle symbol for Lykkepunktet ⊕ betegner Jorden som horoskopets midtpunkt, dvs. rent astronomisk, mens ⊕ betegner Jorden i horoskopet, et rent astrologisk punkt.

Som et forsøg på at stramme logikken i planetsymbolerne er alle herskere i ildtegn udstyret med ↗ , alle herskere i jordtegn med + , alle herskere i lufttegn med ○ og alle herskere i vandtegn med ☽ .

Endelig introduceres symboler for MC´en og Ascendanten, der klart illustrerer deres Zodiakale beliggenhed, ⚼ og ⊖ .

J.B.

1. ASTROLOGIENS GRUNDELEMENTER.

1. Enhedsprincippet.

Centrum i vort solsystem og livgiveren, basis for al planetarisk liv, er Solen. Den er tidløs, udelelig og ubegrænset i sin natur og virkning. Den er det centrum, uden hvilket vort solsystem ikke ville eksistere. Den rummer alle elementer og energier og alle planeterne er underkomponenter og -variationer i forhold til den.

Astrologisk betegner den i kraft af sin natur og kollosale styrke et primærpunkt, selve grundlaget for definitionen af de 12 Zodiaktegns natur. Den er en altomfattende kraft, som i følge sit væsen ikke kan være specielt forbundet med et enkelt tegn, men som udløser alle 12 tegns kræfter i fuld styrke, på godt og ondt.

Enhedsprincippet udtrykkes ligeledes i selve Zodiaken. Den manifesterer samhørigheden mellem vort solsystem og resten af universet. Den består af de 12 kraftfelter, der ligger på Ekliptika-cirklen, som dannes af Solens årlige (tilsyneladende) bevægelse omkring Jorden.

I sin sammensætning, i det evolutionære forløb, den udtrykker, danner Zodiaken en logisk helhed: Ethvert tegnprincip udtrykker en fundamental kraft i naturen, herunder mennesket. Kun i det samlede system træder enheden frem.

Aspektmæssigt korresponderer dette princip med konjunktionen.

Solens symbol

Zodiaken og Jorden

2. Dualitetsprincippet.

Dette grundprincip udtrykkes primært gennem tesen om mikro- og makrokosmos. Vi har en uendelig sfære, der omgiver Jorden, overfor en begrænset materie, der behersker vort fysiske liv.

Astrologisk er det dualiteten og vekselvirkningen mellem de 6 første og de 6 sidste tegn.

De deles af Ascendant-Descendant aksen, som i urhoroskopet går fra 0 grader Vædder til 0 grader Vægt. De 6 første ligger under horisonten og udtrykker de personlige, jordiske kræfter. De er i naturlig opposition til de 6 tegn over horisonten,der udtrykker de kollektive, himmelske kræfter.

Samspillet mellem disse 2 sfærer udtrykkes yderligere gennemforbindelserne mellem de 6 hurtige planeter (Mars, Venus, Vulkan, Månen, Jorden, Merkur) og de 6 langsomme (Minerva, Pluto, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun), herskerne over henholdsvis de 6 første og de 6 sidste tegn.

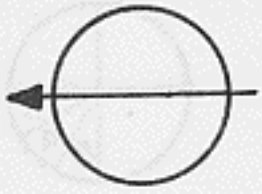

aksen Asc.-Desc.

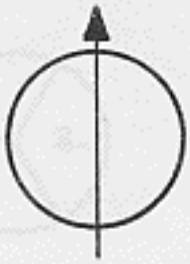

aksen M.C.-I.C.

Aksen MC-IC deler Zodiaken i andre 2 halvdele. Mod vest en bevidst, tidsorienteret sfære, mod øst en ubevidst, tidløs sfære. I 0 grader Krebs opstår bevidstheden om vor menneskelige identitet og dens begrænsninger, i 0 grader Stenbuk afsluttes den (se også kap. 9).

Ligeledes har vi de elementmæssige dualiteter, der udtrykkes i polariteterne indadvendt/udadvendt, emotionel/rationel og individuel/social.

Aspektmæssigt korresponderer dette princip med oppositionen.

3. Trigonprincippet.

Dette princip er udtrykt i de 12 tegns 3 dynamikker, kardinal, fast og bevægelig (rytmisk). De er de astrologiske paralleller til naturloven om alle udviklingsprocessers forløb, tese-antitese-syntese. Religiøst er det også formuleret i den hinduistiske treenighed, Skaberen, Bevareren og Ødelæggeren.

Den kardinale kraft udtrykker tesen. Den udspringer vilkårligt som en indledende, igangsættende dynamik, der kan gå i alle retninger. Den bremses og stabiliseres i den faste dynamik, antitesen, som fastholder og konsoliderer den startende fase ved at markere sig som en slags modsætning i forhold til denne. Begge samles i den bevægelige dynamik, syntesen, der går i alle retninger og samti-

digt søger at forene de indbyrdes modstridende kræfter.

Trigonprincippet udtrykkes også i de 3 trin,som de 4 elementer danner i deres forløb gennem Zodiaken. Vædderen, Tyren, Tvillingerne og Krebsen danner 1. trin og beskriver en dyrisk, elementær fase. Løven, Jomfruen, Vægten og Skorpionen beskriver en menneskelig, mellemliggende fase, 2. trin. Skytten, Stenbukken, Vandbæreren og Fiskene danner 3. trin og beskriver en åndelig, afsluttende fase. Se også kap. 8 & 9.

Aspektmæssigt korresponderer dette princip med trigonen.

De 3 dynamikker

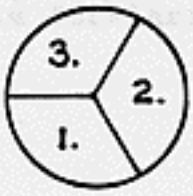

De 3 trin

4. Kvadratprincippet

Det sidste basisprincip dannes af de 4 elementer, psykologisk beskrevet gennem de 4 temperamenter. Ild, jord, luft og vand er basisingredienserne i vor fysiske verden og kombinationerne mellem dem er grundlaget for alt fysisk liv på Jorden. Kemisk danner kombinationer af de 4 grundstoffer, O (ilt), H (brint), C (kulstof) og N (kvælstof) de 4 fysiske elementer, nemlig:Ild, C+H; Jord, N+C; Luft, O+N; Vand, H+O.

Psykologisk korresponderer de med de klassiske temperamenter: Ild, kolerisk; Jord, flegmatisk; Luft, sangvinsk; Vand, melankolsk.

Princippet er ligeledes udtrykt i det kosmiske kors, der dannes af skæringen mellem hovedakserne, og i de 4 forskellige bevidsthedsfaser, som herved dannes. Se også kap. 9.

Aspektmæssigt korresponderer dette princip med kvadraten.

De 4 elementer

De 4 kvadranter

Konklusion.

Disse 4 hovedprincipper kan naturligvis formuleres på andre måder. Det afgørende er, at vi kan identificere en klar, indre struktur i astrologien: Ud fra disse koncentrerede og enkle principper finder vi - som i alle andre naturvidenskaber - en systematisk opbygning, baseret på små, hele tal.

Alle videre kombinationer har deres udspring i disse 4 basisprincipper, og alle betragtninger og målestokke, som ikke kan føres tilbage til disse 4, må vi anse som teoretisk spekulative og i praksis ubrugelige. Fremfor de intuitive og komplicerede må vi søge de logiske og enkle forklaringer.

2. HERSKERPLANETER - EN HALV TEORI.

Inden de nævnte principper kobles sammen til en videre formning af de astrologiske byggestene, er vi nødt til først at undersøge de væsentligste mangler i de nuværende teorier. Derefter kan vi fremsætte nye, der er i overensstemmelse med hele vor naturvidenskabelige og filosofiske viden,i det omfang den udtrykkes i astrologien.

Ser vi på den udvikling, astrologien har været inde i de sidste 100 år, har vi såvel på det astrologiske som det astronomiske område oplevet en rivende udvikling, men også en hel del forvirring. Dette har bl.a. afspejlet sig i talrige stridigheder mellem forskellige astrologiske skoler. Eksempelvis har vi oplevet anvendelsen af 4-5 forskellige hussystemer, uden at der er opnået international enighed om brugen af et bestemt.

En sådan tingenes tilstand opleves af udenforstående og begyndere i emnet som en kraftig videnskabelig svaghed, hvilket det faktisk også er. Sagen må undersøges.

Vurderer vi begrebet hersker og de deraf afledte funktioner, nemlig forhøjelse, eksil og fremmed (fald), ses en voldsom forvirring, som skal afklares, hvis astrologien skal kunne gøre sig gældende i en større videnskabelig sammenhæng.

Problematikken starter allerede i 1781, da Uranus blev opdaget og de moderne naturvidenskaber begyndte at slå igennem. Her sprængtes Oldtidens og Middelalderens astrologiske systemer, hvori tegn/planethersker-forbindelsen var af afgørende betydning. Formulering og afklaring af denne nye problematik og de konsekvenser, det medfører, er hensigten med denne bog.

De klassiske herskere udgøres af Solen og Månen samt planeterne til og med Saturn.

Med Uranus' opdagelse opstod der en voldsom forvirring, som ikke blev mindre med opdagelsen af Neptun og Pluto i henholdsvis 1846 og 1930. Disse tre blev efter lange overvejelser placeret som herskere i henholdsvis Vandbæreren, Fiskene og Skorpionen.

De regler, man havde formuleret i Oldtiden, var der ikke længere dækning for. Enten måtte man afskaffe herskerbegrebet eller også indføre planetprincipper, der var i modstrid med den gængse teori, nemlig medhersker, dobbelthersker o. lign.

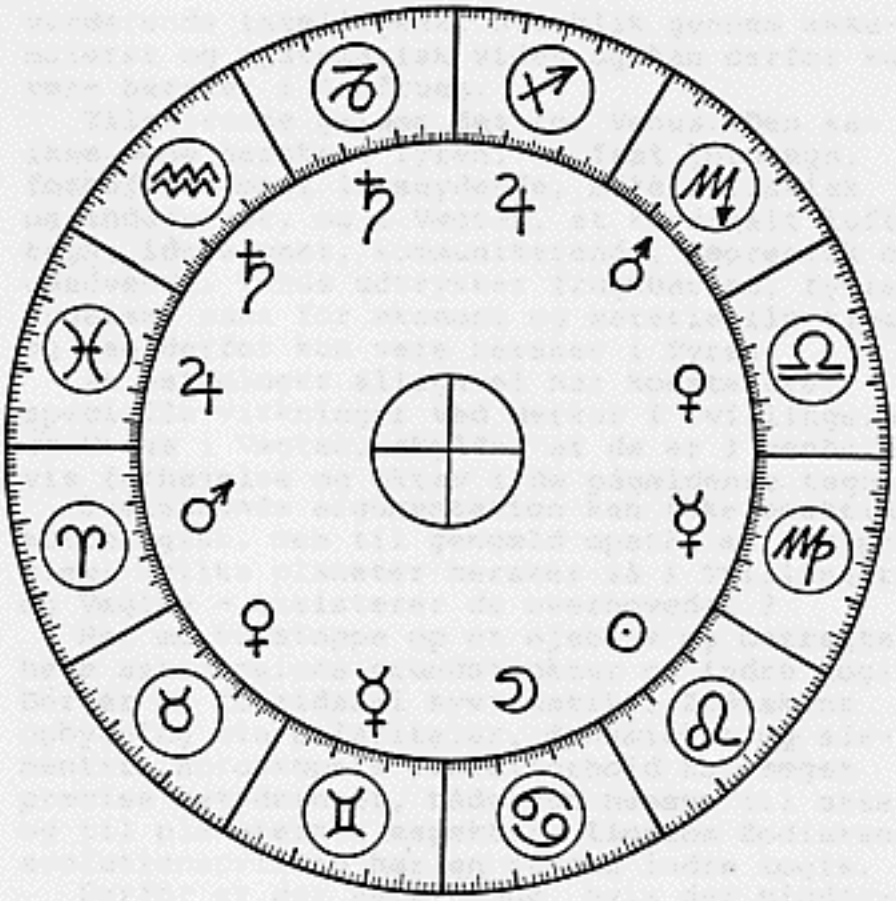

De klassiske herskere

Definition af hersker.

For at komme videre er vi nødt til grundigt at undersøge definitionen. Hidtil har den været, at herskeren i et tegn er en planet, hvis natur er i særlig samklang med det pågældende tegn.

Betragter vi de mest udbredte opfattelser på området, finder vi, at der er en planethersker til hvert tegn, Merkur og Venus undtaget. Merkur angives at herske i både Jomfruen og Tvillingerne, Venus i både Tyren og Vægten.

Betragter vi Merkur nærmere, virker dette ulogisk: En planet kan ikke være på hjemmebane i både Jomfruen og Tvillingerne. Det ene er et indadvendt jordtegn, praktisk, fornuftsbetonet, kritisk og systematisk, mens det andet er et udadvendt lufttegn, kommunikerende, formulerende, livligt og easy-going.

Kun uvidenhed om Zodiakens principper eller faglig overfladiskhed kan få nogen til at hævde, at Merkur i sin natur er i overensstemmelse med begge tegnprincipper. Merkur udtrykker

vurderende intelligens, overblik gennem akkumuleret og systematisk viden og kan derfor kun være hersker i Jomfruen.

Tilsvarende gælder det for Venus: Den kan ikke både herske i Tyren, et fast jordtegn, fornuftsbetonet livsnydende, materialistisk og indadvendt, og i Vægten, et kardinalt luft-tegn, idebetonet, kommunikerende, teoretisk og udadvendt. Venus udtrykker frugtbarhed, fysisk nydelse, sans for økonomi og materiellle ting, og kan derfor kun være hersker i Tyren.

At astrologer alligevel har konstateret specielle virkninger ved Merkur i Tvillingerne og Venus i Vægten, skyldes at de er i henholdsvis forhøjelse og oktav i de pågældende tegn.

Ovenstående argumentation kan ikke bestrides astrologisk, men til gengæld opstår et nyt problem: Hvilke planeter hersker så i Tvillingerne og Vægten - eksisterer de overhovedet ?

Her må vi stoppe op et øjeblik og betragte hele astrologiens grundstruktur og indre logik. Der er en formidabel systematik i Zodiakens opbygning via polariteter, dynamikker og elementer. Horoskopets vinkelforhold har meget præcise betydninger, både med hensyn til akser og til planeternes aspekter, ligesom Zodiakens evolutionsprincip har en streng indre logik.

Derfor er det påfaldende, hvis der pludselig skulle opstå huller i systemets opbygning. Snarere ligger det sådan, at astrologien rummer en større og også helt ny systematik, mere udviklet end den, der herskede før Uranus´ opdagelse. I en sådan må alle nye planeter indgå.

Fremsætter vi ud fra dette den hypotese, at alle 12 Zodiaktegn har en planethersker, når vi frem til følgende teoretiske formulering af herskerprincippet:

1) En hersker i et Zodiaktegn er en planet, hvis natur og virkning er i direkte overensstemmelse med det givne tegns princip.

2) Et Zodiaktegn har én og kun én hersker.

3) Alle 12 Zodiaktegn har en hersker.

3. VULKAN OG MINERVA.

Disse tre udsagn medfører bl.a. at der skal eksistere nye herskere for henholdsvis Tvillingerne og Vægten. Argumentationen for dette må foregå på flere plan, nemlig et astronomisk, et mytologisk og et astrologisk.

Vulkan - hersker i Tvillingerne.

Astronomisk er Vulkan ikke anset for tiden. De fleste nutidige astronomer mener ikke, at der kan være en planet tættere ved Solen end Merkur. Solen har i den nyere tid været udsat for en ret intens observation, og ingen har registreret tilstedeværelsen af et nyt himmellegeme.

På den anden side ved vi, at babylonerne ca. 600 f.Kr. havde ephemerider over Vulkans bevægelser, og at vi i vort årtusinde, særligt i perioden 1720-1910, har haft adskillige observationer af et legeme tæt ved Solen. I følge sagens natur kan det kun beskrives i de få timer, det bevæger sig henover solskiven.

Endelig er der det argument, at vi egentlig ikke ved noget om stoffers tilstandsform, når de befinder sig så tæt ved Solen, som Vulkan skulle gøre det. Den kan udmærket bestå af flygtige, mere eller mindre usynlige stoffer, idet det afgørende for en planets eksistens ikke er dens gravitationskraft, men denne krafts virkninger, herunder på Jorden.

Mytologisk er den romerske gud Vulkan identisk med den græske Hephaistos. De har næsten ens beskrivelser, guder for metal og ild, kendt for deres fingerfærdighed og talegaver. Opfindsomme og kvikke, de, der smeder gudernes våben, uanset hvad disse skal bruges til. Vi har her nogle fine beskrivelser af nogle typiske træk hos Tvillingerne: Opfindsomhed og en vis opportunisme, evnen til umiddelbart at vurdere og manipulere uden at tage egentlig stilling til tingene.

Vi har også beretningen om Vulkan som den olympiske søn, der forstødes og kastes ned på øen Lemnos, hvor han brækker foden, får klumpfod. Kombinerer vi denne historie med den bibelske beretning om den faldne engel, Lucifer, der fik så megen indsigt i tingene, at han måtte forstødes fra de himmelske sfærer, får vi en nok så vidtrækkende definition på Vulkans og Tvillingernes princip: Bevidstheden om al tings dualitet, at ethvert livsprincip har en modsætning, og om nødvendigheden af at udtrykke dette i den daglige, elementære kommunikation.

Astrologisk passer Vulkan fint ind som en personificering af en hersker i Tvillingerne. Det foretagsomme og umiddelbare er udpræget. Modsætningen mellem hans uskønne udseende og det udsøgte håndværksmæssige arbejde er påfaldende og korresponderer helt med Tvillingernes dobbeltnatur.

I horoskopet vil Vulkan altid være +/- 8½° fra Solen. Dette må betyde, at den er en primær formidler af Solens energi, den første planetare manifestation og opdeling af det solare enhedsprincip. Tvillingerne udtrykker i urhoroskopet skabelsen af den menneskelige bevidsthed. Den elementære livskraft og den fysiske materie forbindes gennem Vædderen og Tyren. Tvillingerne skaber tidsbevidsthed og dermed viden om al tings relativitet. Dette er en afgørende bevidsthed, som adskiller os klart fra dyrene. Den giver os vor umiddelbare forståelse af omverdenen, evnen til at navngive den og formulere dens indhold gennem sproget.

I denne sammenhæng er det naturligt, at den er tæt på Solen, som skaber selve vor åndelige grundnatur. Det er også naturligt, at det er vanskeligt at adskille dens virkning fra Solens, med mindre den står i et andet hus og/eller tegn.

Vulkans symbol

Minerva - hersker i Vægten.

Astronomisk er Minerva - planeten hinsides Pluto - endnu ikke endelig observeret. Der er få astronomer, som seriøst påstår, at der ikke kan findes planeter længere ude end Pluto, for det kan de ikke være sikre på, dertil er det uudforskede rum for stort. Problemet i denne sammenhæng er,hvor man skal lede efter en yderste planet, for himmelrummet er uhyre stort og kun de største af nutidens teleskoper vil være i stand til at opfange lyset fra en så fjerntliggende planet.

Den franske astrolog M. E. Sevin offentliggjorde i 1946 i "Comptes Rendus", et fransk videnskabeligt tidsskrift, nogle beregninger omkring positionen af en yderste planet, Transpluto, på basis af afvigelser i Neptuns og Uranus´ baner. Det skete efter samme metode, som Leverrier brugte ved opdagelsen af Neptun.

Clyde Tombagh gik ligeledes ud fra denne metode, da han i 1930 opdagede Pluto. Her er der sket det interessante, at astronomer i 1979

har konstateret, at Pluto er så lille og gravitationsmæssigt svag, at den ikke har kunnet forårsage de konstaterede afvigelser i Neptuns og Uranus´ baner. Dette understøtter Leverriers beregninger, som har Transpluto (dvs. Minerva) kun 8 grader fra Pluto i 1930.

Vi må konstatere, at Minerva, uanset størrelse eller afstand fra Solen, vil være meget vanskelig at observere. Formodentlig vil det ske med Saturns og Plutos passage gennem Skorpionens tegn i i midten af 80-erne.

Mytologisk er den romerske gudinde for visdom, Minerva, afledt af den græske Pallas Athene. Denne var nok så krigerisk, men også beskytter af forskellige håndværk. Hun pacificeres under romerne, det intellektuelle træder mere frem, og hun ender med at være visdommens gudinde. Den intellektuelle forståelse, hun udtrykker,har vi i en særlig manifestation i fru Justitia, retfærdighedens gudinde. Denne er udstyret med en vægt, evnen til at afveje, et sværd, den intellektuelle handlekraft, og bind for øjnene, den upersonlige og derfor objektive forståelse af tingene.

Astrologisk er der klarest forbindelse til fru Justitia, som i sin symbolik klart henviser til Vægtens princip. I sin oprindelige skikkelse rummer Minerva både Vægtens princip i form af den samfundsmæssige bevidsthed og Jomfruens i form af tilknytningen til det håndværksmæssige og praktiske. Denne blanding skal ses i lyset af Oldtidens tendens til at sammenblande og overbrodere gudernes egenskaber.

Sværdet, det traditionelle symbol for intellektuel virksomhed, er dominerende både hos Pallas Athene og fru Justitia. Og det er jo netop den intellektuelle grundighed, forståelsen af tingenes indbygggede modsætninger, der kendetegner Vægtens princip. Hvor Tvillingerne ikke tager stilling, men blot kaster sig ud i uhæmmet mental aktivitet, prøver Vægten at forene modsætningerne og formulere dem på et upersonligt plan. Dette udtrykker sig i en stærk social forståelse og en evne til at arbejde med mellemmenneskelige relationer.

Minervas symbol

Konklusion.

Der er ingen naturvidenskabelige dvs. astronomiske fakta, der udelukker eksistensen af planeter, svarende til Vulkan og Minerva. Og der er

såvel mytologisk som astrologisk overvældende argumenter for tilstedeværelsen af planetprincipper, der korresponderer med Tvillingernes og Vægtens tegn.

Men trods dette er vor teoretiske overvejelser endnu ikke færdige.

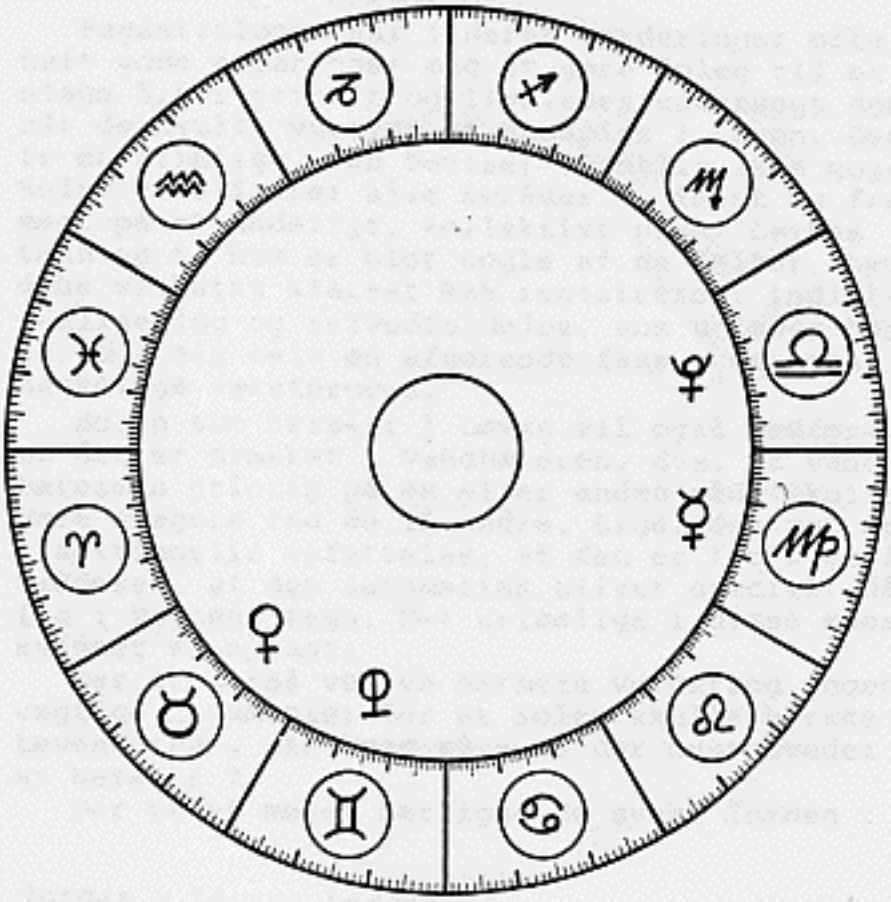

De moderne herskerforhold for Tyren, Tvillingerne, Jomfruen og Vægten.

4. SOLEN OG JORDEN.

Som formuleret under det første basisprincip, Enhedsprincippet, repræsenterer Solen en kraft, som ikke kan henføres til et bestemt Zodiaktegn. Den er grundkatalysator, basis for al bevægelse og liv i vort solsystem, og den udløser de enkelte tegns kraft fuldt ud. Ethvert af de 12 principper er en uundværlig del af hele Zodiakens cyklus. Derfor kan Solen som grundkraft ikke blive svækket eller forstærket i visse tegn.

Solen i Løven.

Den traditionelle placering af Solen som hersker i Løvens tegn er nok så forståelig. Løvens selvbevidsthed og vitalitet har altid været bemærkelsesværdig og har ofte givet mennesker fra dette tegn ledende positioner i samfundet. Men i og med at Solen udtrykker ens åndelige selvbevidsthed, har denne kendsgerning ikke noget at gøre med om Solen hersker i Løven, men om den er i Løven.

Fagastrologer har i deres vurderinger ofte haft gode erfaringer med at gøre Solen til et slags 5.hus-princip og ligeledes undersøgt den, når de skulle vurdere en husspids i Løven. Dette er rimeligt, men beviser egentlig ikke noget. Solen vitaliserer alle områder - først og fremmest på et åndeligt, kollektivt plan. Løvens tegn og 5. hus er blot nogle af de felter, hvor dens virkning klarest kan registreres. Individualisering og selvudfoldelse, som udløses her, er jo i sig selv en afgørende fase i den menneskelige vækstproces.

Solen som hersker i Løven vil også medføre, at den er svækket i Vandbæreren, dvs. at Vandbærerens princip på en eller anden måde skulle være svagere end de 11 andre. Ligeledes gør den traditionelle opfattelse, at den er forhøjet i Vædderen, at den automatisk bliver specielt dårlig i Vægtens tegn. Det urimelige i disse konsekvenser er oplagt.

Der er altså ved en nærmere vurdering ingen vægtige argumenter for at Solen skulle herske i Løvens tegn, men hvad så - er der overhovedet en hersker ?

Der er et meget nærliggende svar: Jorden !

Jorden - Løvens hersker.

For at forstå begrundelsen er vi nødt til at betragte basisprincip 2 og atter vurdere

dualiteten Himmel-Jord. Den er basis i vores bevidsthed om det univers, vi befinder os i. Det er en bevidsthed, der klart adskiller os fra dyrene, herunder en forudviden om vor egen fysiske død.

I det øjeblik vi erkender rummets uendelighed, fatter vi også vor egen relative og midlertidige eksistens her på planeten. Denne erkendelsesproces korresponderer med den græske myte om Gea (Jorden) og Uranos (Himlen), som forenedes og fik sønnen Kronos (Saturn). Dvs. i samme øjeblik vi fra vor jordiske sfære erkender modsætningen til det kosmiske og tidsløse, erkender vi også grænsen for vor egen eksistens, den fysiske tid og vores død.

Betragter vi ud fra dette Løvens tegn som et område, hvor den menneskelige selvbevidsthed når en form for fuldbydelse, træder en hidtil ret upåagtet sammenhæng ind i billedet, nemlig Sol-Jord polariteten.

Solen bestemmer via sit tegn arten af vor tidløse, evt. karmiske bevidsthed, mens Jorden betegner de fysiske og individuelle omstændigheder for realiseringen af denne bevidsthed. Løven betegner vores evner til at udtrykke vor selvbevidsthed på et tidsbundet, personligt plan og korresponderer altså med Jordens funktion.

Dette samspil har jo altid været basis i den menneskelige eksistens, såvel fysisk som psykisk. At astrologer først og fremmest har hæftet sig ved Solens position og virkning er naturligvis ikke mærkeligt, idet alle planetvirkninger måles geocentrisk, dvs. i forhold til Jorden. Det,man har overset, er Jordens <u>egenvirkning</u>. På en eller anden måde skal den kunne aflæses i horoskopet, hvis det skal være det, som astrologer altid har ment, det var, nemlig et komplet målebillede af de kosmiske kræfter i et givet øjeblik !

Accepteres foranstående argumentation, bliver det oplagte spørgsmål naturligvis: Hvor i horoskopet ligger Jorden ? - eller rettere: Hvilket punkt i horoskopet kan bruges som mål for Jordens egenvirkning ?

5. HVOR ER JORDEN ?

Det afgørende spørgsmål i argumentationen omkring de 12 herskere. For overhovedet at kunne nå frem til et "Jordpunkt" er vi atter nødt til at gå tilbage til vor basiselementer og betragte dem under en noget anderledes vinkel end den traditionelle:

De punkter, der rent astrologisk er enestående i horoskopet, er Sol, Måne og Ascendant. De fortæller om, hvem man er - ikke hvordan og hvorfor, det gør planeterne og husene - udtrykker ens basisidentitet og personlighed.

Jordens natur.

Det må være nærligggende, at et eller flere af disse 3 punkter har forbindelse med et "Jordpunkt", noget, der udtrykker vor individualitet som beboere på planet Jorden, som Homo Sapiens.

I den astrologiske teori møder vi utallige beskrivelser af Solens og Månens virkninger, som regel formuleret som to basispoler i den menneskelige natur. Dette er også korrekt, men de fleste har ikke gjort sig klart, at resultatet af samspillet foregår på Jorden, dvs. i forhold til de egenskaber som denne i sig selv besidder.

Solen skaber liv, men ikke kun i den specielle version, der findes på Jorden. Hver planet i vort system er en særlig manifestation af Solens skabende, energigivende kræfter. Dette passer med, at den ligeligt udløser de 12 Zodiakprincipper, bl.a. også nogle, der begrænser livet på Jorden. Vi kan derfor ikke tillægge den nogle endelige kvaliteter ud fra en menneskelig målestok, blot konstatere, at den er som den er, og at vi i horoskopet primært aflæser dens tidløse, åndelige kraft.

Ligesom Jorden opsamler og bearbejder Solens tidløse energi, så gør Månen det samme i forhold til Jorden. Vi ser den reflektere Solens lys, men den virkning, vi først og fremmest modtager, er i høj grad dens bearbejdelse af Jordens egenvirkning. Dens natur er midlertidig og svingende, den bestemmer de daglige rytmer og variationer af de kosmiske kræfter.

I solsystemets målestok er den mikroskopisk, men den er nærmere Jorden end noget andet himmellegeme og er i sin bevægelse bundet direkte til denne - ligesom Jorden til Solen. Dens reflekterende effekt indvirker helt klart på Jordens biologiske cykler, herunder kvindens ægløsningsperioder. Månen har også evnen til at

opsamle og bevare, modsat Solen, der i bogstaveligste forstand brænder alt op.

Solen og Månen udtrykker altså to basissider i den menneskelige natur. Jorden er en slags måne i forhold til Solen og samtidig en form for sol i forhold til Månen.

Vi mennesker er manifestationer på Jorden af mødet mellem Solens og Månens principper, er med i en syntesedannelse. Vi kan benævne de to på mange måder, ånd & sjæl, energi & materie, det bevidste & det ubevidste etc. Det afgørende er, at vi astrologisk kan indse, at de skal være med til at bestemme positionen af et "Jordpunkt".

Den tredie mulige faktor er Ascendanten. Den bestemmer vort fysiske ego, umiddelbare fremtoning og væremåde. Hvor Solen og Månen overvejende bestemmer den indre struktur, betegner Ascendanten vor fysiske krop og dens livskraft med fortrin og mangler, og udgør derfor en afgørende ingrediens i vor totale menneskelige natur.

Kan vi herefter finde en regel eller en sammenhæng, der forbinder Sol, Måne og Ascendant i vort astrologiske målebillede, horoskopet, er der basis for at nå frem til noget konkret.

Jorden roterer en gang om Solen på et år, Månen roterer en gang om Jorden på en måned og Jorden roterer en gang om sig selv på et døgn. Disse tre cykler er basis i vort jordiske liv. Vi har i horoskopet udtrykt målene for Solens og Månens omløb, og går vi videre til Ascendanten, ser vi straks, at den giver et mål for Jordens døgnbevægelse.

Vi har altså de tre mest personlige og individuelle punkter i horoskopet i de tre kosmiske bevægelser, der umiddelbart har mest indflydelse på Jordens og dermed menneskets livsfunktioner. Et "Jordpunkt", der registrerer og udtrykker Jordens egenvirkning i forbindelse med Solen, Månen og Ascendanten, må være det, vi har brug for.

Lykkepunktet.

Vi har allerede et sådant, nemlig det såkaldte Lykkepunkt (fra engelsk "The part of Fortune"). Den traditionelle regel for dets position lyder: Det sted, hvor Månen ville være, hvis Solen lå på Ascendanten.

Sammenhængen mellem de tre hovedpunkter kan naturligvis også udtrykkes på andre måder, f.ex. med Månen i stedet for Solen på Ascendanten, ligesom forskellige delingspunkter kan findes.

Hvor regelen egentlig stammer fra, ved vi ikke. I den astrologiske litteratur er der mange forslag til punktets symbolske betydning, mens det kniber med reelle anvisninger på den praktiske anvendelse. At det er et såkaldt "sensitivt punkt", er de fleste astrologer enige om.

Ser vi nærmere på Lykkepunktet, har vi, at det udtrykker vinkelforholdet mellem Sol og Måne og bestemmer sin position efter Ascendanten.

Dette implicerer, at Sol-Måne vinkelforholdet er af afgørende betydning. Dette kan vi klart acceptere. Det implicerer også, at der er en parallel mellem Sol-Måne forholdet og Ascendant-Lykkepunkt forholdet. Dette er straks vanskeligere.

Hvis Solen og Ascendanten kaldes vitaliseringspunkter, kan Månen og Lykkepunktet kaldes bearbejdningspunkter. Solen og Ascendanten vitaliserer totalt, henholdsvis åndeligt og fysisk. Tilsvarende kan hævdes, at Månen og Lykkepunktet modtager, former og bearbejder, henholdsvis på et ubevidst og et bevidst plan.

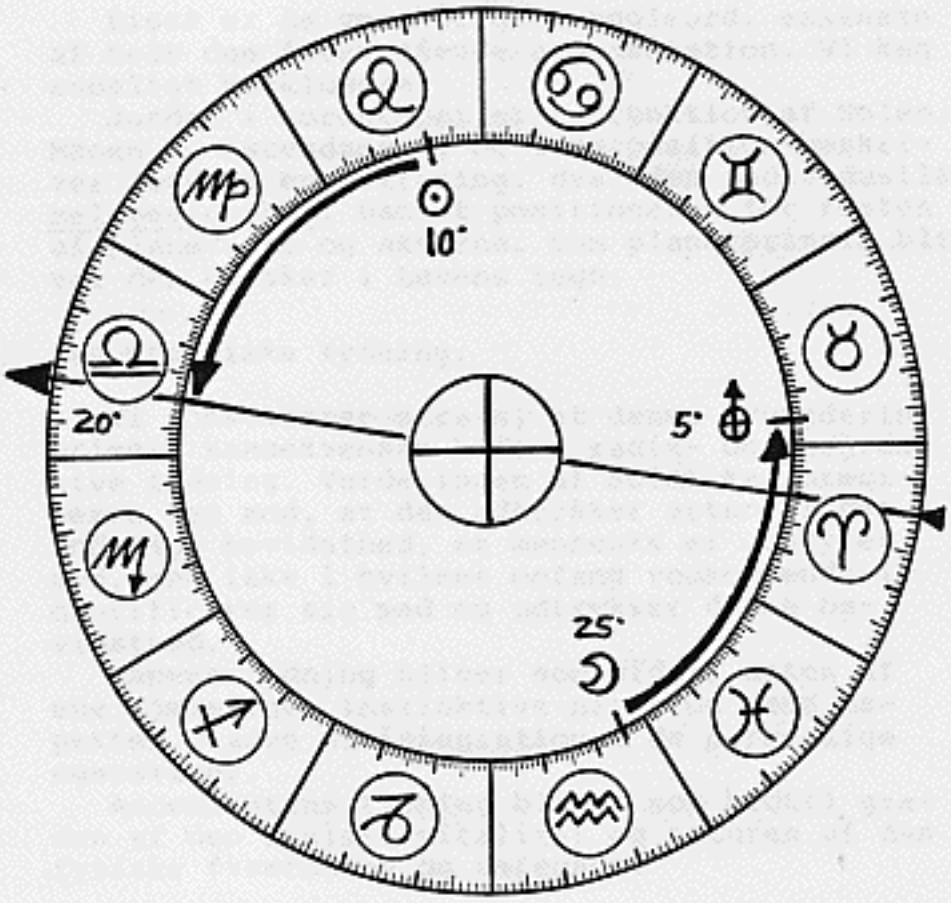

Beregning af Lykkepunkt (Jorden).

Solen og Månen er himmellegemer, som rummer en bestemt kosmisk energi, Ascendanten og Lykkepunktet er de korresponderende jordiske punkter, der udtrykker en hel individuel betydning af samme energi.

Er det disse betragtninger, der har været basis for den traditionelle regel for Lykkepunktet, er det rimeligt at forbinde dem med de tidligere nævnte krav til et "Jordpunkt".

Vi kan derfor formulere en ny dimension i Lykkepunktets traditionelle betydning: Ens evne til at forme og udtrykke sin individuelle menneskelige identitet - uanset egenskaber - gennem personlig kreativitet. Her udtrykkes den astrologiske dynamik, som tegnmæssigt korresponderer med Løvens princip og 5. hus´ område.

Vi har nu en skematisk oversigt:

Solen	vitaliserende	kosmisk	åndelig
Månen	formende	kosmisk	sjælelig
Asc.	vitaliserende	jordisk	fysisk
Jorden	formende	jordisk	menneskelig

Disse er de væsentligste nøgleord, essensen af hele den foranstående argumentation. Vi kan endeligt konkludere:

Jorden i horoskopet er en funktion af Solen, Månen og Ascendanten, og dens position beskriver Jordens egenvirkning, dvs. den individuelle selvbevidsthed, uanset positionerne for resten af planeterne og akserne. Som planetprincip bliver den hersker i Løvens tegn.

Den praktiske tydning.

Vi konstaterer straks, at denne nyvurdering bringer konsekvenser både i radix- og progressive tydning. Vurderingen af Solen kan præciseres hen mod, at den udtrykker arten af den åndelige bevidsthed, et menneske er udstyret med, men ikke i hvilket omfang vedkommende identificerer sig med og udtrykker denne bevidsthed.

Månens tydning bliver som hidtil arten af ens sjælelige, instinktive natur og dens aspekter graden af integration i de personlige egenskaber.

Ascendantens tydning bliver som hidtil graden af den fysiske vitalitet og naturen af den fysiske fremtoning og væremåde.

Jorden og dens aspekter beskriver derimod, hvor et menneskes personlige engagement ligger, hvilke livsdynamikker og -områder, der egentlig behersker og motiverer vedkommende.

En tydningsmetode som skitseret her vil give øgede muligheder i karakteranalysen, og alle seriøst arbejdende astrologer bør omgående søge at efterprøve og bekræfte den.

I det progressive (sekundære) horoskop får vi nu et punkt, der progresserer ligeså hurtigt som Månen. Kan vi formulere en parallel, der bestyrker berettigelsen af et sådant punkt ?

Månen udløser i sin progression ubevidste, latente kræfter i forbindelse med de tegn, planeter og huse, den aspekterer. Som en receptiv kraft reflekterer og former den planetkræfterne.

Jorden udløser i sin progression individets bevidste, aktivt formende kræfter og vil give et mål for graden af personlig aktivering af de muligheder, horoskopet iøvrigt rummer. Endelig vil punktet betegne i hvilket omfang individet oplever tilfredsstillelse omkring sin totale udfoldelse og hvor høj grad af selvidentifikation og engagement, der udtrykkes i de forhåndenværende konstellationer.

Jordens symbol.

Selv om Lykkepunktet som begreb har eksisteret siden Ptolemæus´ tid (ca. 100 e.Kr.), er der kun få moderne astrologiske skoler, der bruger det. Forståeligt nok, for der er mange punkter i horoskopet, som i forvejen er vanskelige at tolke. Og der har helt klart manglet en teoretisk beskrivelse af, hvad det egentlig betyder.

Fremover kaldes det Jorden. Dets position beregnes ved at måle afstanden fra Solen til Månen og lægge den til Ascendantens position.

Symbolikken ændres til følgende:

Jordens position i horoskopet

Jordens symbol som planet

Vi kan nu lave en samlet og up-to-date oversigt over de 12 tegn og deres respektive herskere:

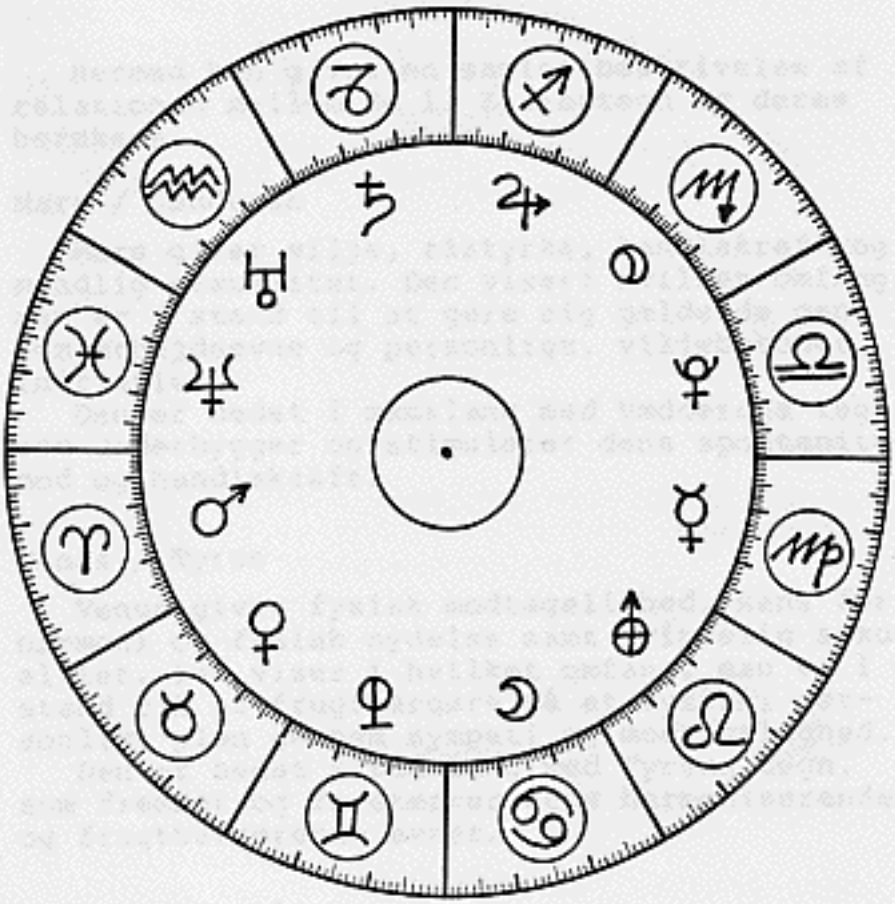

De 12 tegn og deres herskere.

Vi bemærker, at Solen og Måneknuden er de eneste punkter, der ikke indgår i herskersystemet. Solen, fordi den er hævet over de enkelte tegns relative principper. Måneknuden, fordi den er et punkt for skæringen mellem Månens bane og Ekliptika, som ikke rummer nogen egenvirkning.

6. DE 12 HERSKERE.

Hermed kan gives en samlet beskrivelse af relationen mellem de 12 Zodiaktegn og deres herskere:

Mars / Vædderen

Mars giver vilje, råstyrke, handlekraft og mandlig sexualitet. Den viser i hvilket omfang, man er i stand til at gøre sig gældende gennem arbejdsevne og personligt, viljebetonet initiativ.

Den er bedst i samklang med Vædderens tegn, som underbygger og stimulerer dens spontanitet, mod og handlekraft.

Venus / Tyren

Venus giver fysisk modtagelighed, sans for harmoni og fysisk nydelse samt kvindelig sexualitet. Den viser i hvilket omfang, man er i stand til at frugtbargøre på et fysisk, personligt plan gennem sympati og modtagelighed.

Den er bedst i samklang med Tyrens tegn, som fremmer og forstærker dens harmoniserende og frugtbargørende evner.

Vulkan / Tvillingerne

Vulkan giver den elementære kommunikationsevne, mental bevægelighed, tale- og skrivefærdighed. Den viser i hvilket omfang man er i stand til sprogskabelse, til at opfatte og formidle informationer.

Den erbedst i samklang med Tvillingernes tegn, sombegunstiger dens evne til at formidle en umiddelbar forståelse af og operation med den mentale virkelighed.

Månen / Krebsen

Månen giver de instinktive, formende kræfter, de sjælelige og følelsesskabende evner. Den viser i hvilket omfang ens ubevidste sjæleliv er integreret i personligheden, og beskriver ens evne til at udbygge og bevare personlige relationer.

Den er bedst i samklang med Krebsens tegn, som understøtter dens emotionelle kreativitet og fremmer den personlige intuition og medlevelse.

Jorden / Løven

Jorden giver selvbevidsthed, evnen til at præstere gennem et individuelt overskud. Den

viser i hvilket omfang man er i stand til at manifestere og gennemføre personlige engagementer og ønsker.

Dens er mest i samklang med Løvens tegn, som underbygger og stimulerer den personlige selvbevidthed og dynamik.

Merkur / Jomfruen

Merkur giver strukturel tænkning, konkret idevirksomhed og en praktisk, logisk forståelse. Den viser i hvilket omfang man via fornuften er i stand til at samordne og udvikle elementerne i den praktiske virkelighed.

Den er bedst i samklang med Jomfruens tegn, som underbygger den systematiske evne og det praktiske, arbejdsmæssige overblik.

Minerva / Vægten

Minerva giver intellektuel og principel forståelse, primært at alle livsmanifestationer er berettigede uanset subjektive vurderinger. Den viser i hvilket omfang man kan tænke abstrakt og socialt og vurdere nøgternt og upersonligt.

Den er bedst i samklang med Vægtens tegn, som underbygger det idemæssige overblik og den mellemmenneskelige forståelse.

Pluto / Skorpionen

Pluto giver sjælelig og instinktiv dybde og udholdenhed, evne til psykiske transformationer. Den viser i hvilket omfang man er i stand til at mobilisere psykiske ressourcer og værdier og overvinde bevidstheden om den fysiske død.

Den er bedst i samklang med Skorpionens tegn, som underbygger dens regenererende evner og øger forståelsen af de dybere naturkræfter og deres betydning for psykiske tilstande.

Jupiter / Skytten

Jupiter giver åndelig og intellektuel ekspansion, kreative evner og overskudsbetonet udfoldelse. Den viser i hvilket omfang man kan forbedre via personligt overblik og hvorledes man man identificerer sig med og udtrykker generelle filosofiske principper.

Den er bedst i samklang med Skyttens tegn, som underbygger dens ekspansive, kreative kraft og giver et bredt virkeområde, både materielt og åndeligt.

Saturn / Stenbukken

Saturn giver alvor og pligtbevidsthed, grundighed og udholdenhed på materielle, præstationsbetonede områder. Den viser i hvilket omfang man gennem selvdiciplin, erfaringsanvendelse og udholdenhed kan skabe sig social position og personlig sikkerhed.

Den er bedst i samklang med Stenbukkens tegn som fremmer den personlige udholdenhed og det materielle overblik og giver en veludviklet nyttebevidsthed.

Uranus / Vandbæreren

Uranus giver stærk mental og intellektuel aktivitet, en udviklet evne til at reformere og forny. Den viser i hvilket omfang man via abstrakt tænkning er i stand til at revolutionere både fælles principper og individuelle tilstande.

Den er bedst i samklang med Vandbærerens tegn, som underbygger de konstruktive, mentale kræfter og alle former for kollektiv idevirksomhed og overblik.

Neptun / Fiskene

Neptun giver intuition, emotionel sensitivitet og en instinktiv evne til at opfatte og udtrykke kollektive sammenhænge. Den viser i hvilket omfang man gennem indlevelsesevne og fantasi er i stand til at samordne og harmonisere fælles principper og sindstilstande.

Den er bedst i samklang med Fiskenes tegn, som underbygger den intuitive dybde og forståelsen af alle livskræfters indbyrdes sammenhæng og afhængighed.

7. FORHØJELSESPRINCIPPET.

Den ny teori omkring herskerprincippet og dens direkte konsekvenser er afgørende i denne bog. I den klassiske astrologi er der, udover herskertegnet, et tegn, hvori en givet planet får en speciel gunstig virkning, nemlig forhøjelsestegnet. Dette tegns vinkelafstand fra herskertegnet er efter de klassiske regler variabelt ! f.ex. er Månen forhøjet i Tyren, dvs. 60 gr. fra herskertegnet Krebsen, mens Mars er forhøjet i Stenbukken, dvs. 90 gr. fra herskertegnet Vædderen.

Fastholder og videreføre vi påstanden om astrologiens opbygning via små, hele tal og en ensartet indre struktur, må vi angribe denne tingenes tilstand og spørge, om det ikke er muligt at formulere en entydig regel, der gælder for alle 12 planeter (Solen undtaget).

Planeternes evolutionsdynamik.

Hertil er det nødvendigt først at betragte de afledte principper af hersker og forhøjelse, nemlig fald (fremmed) og eksil, som er de mest gængse betegnelser. Reglen har været, at når en planet er særligt gunstig i et tegn, hersker eller forhøjet, må den være mindre gunstig i det modstående tegn, oppositionstegnet. F.ex. var Månen i eksil i Skorpionen og i fald (fremmed) i Stenbukken, mens Mars var i eksil i Krebsen og i fald (fremmed) i Vægten. Princippet - om ikke praksis - i dette resonnement virker rimeligt.

Kan vi koble det sammen med en ny regel, der udsiger, at forhøjelsestegnet altid ligger 270 gr. fra herskertegnet, får vi, at de 4 tegn, hvori en planet har en særlig virkning, ligger med 90 gr. mellemrum i Zodiaken, de danner et storkvadrat.

Formuleringen af denne regel har krævet en dybere undersøgelse af Zodiakens og planeternes principper. Essensen af den er, at en planet i sin bevægelse gennem ur-horoskopet udtrykker et dynamisk, evolutionært forløb. De 4 punkter i et storkors, udgående fra herskertegnet, beskriver særligt afgørende faser i den udviklingsdynamik, som ligger i enhver planet.

Generelt kan vi beskrive forløbet således: Planeten udspringer fra sit herskertegn, dens fulde basisvirkning erkendes og udtrykkes her. Herfra bevæger den sig 90 gr. frem til sit eksiltegn, hvor den testes til sit yderste,

idet dens naturlige virkning ikke modtager respons, men bliver direkte hæmmet. Derfra er der 90 gr. til dens fremmedtegn (fald), der er det naturlige oppositionstegn til herskertegnet, hvor den konfronteres med diametralt modsatte principper og i denne proces overbelastes. Over disse to tegn er der igen 90 gr. til den sidste spids på storkvadraten, dens forhøjelsestegn. Her nås en form for fuldbydelse af det vækstforløb, der startede i herskertegnet, planetens principper transformeres til noget helt nyt, på en gang en fuldbyrdelse og en fornyelse af dens basiskraft samt en eliminering af dens negative sider.

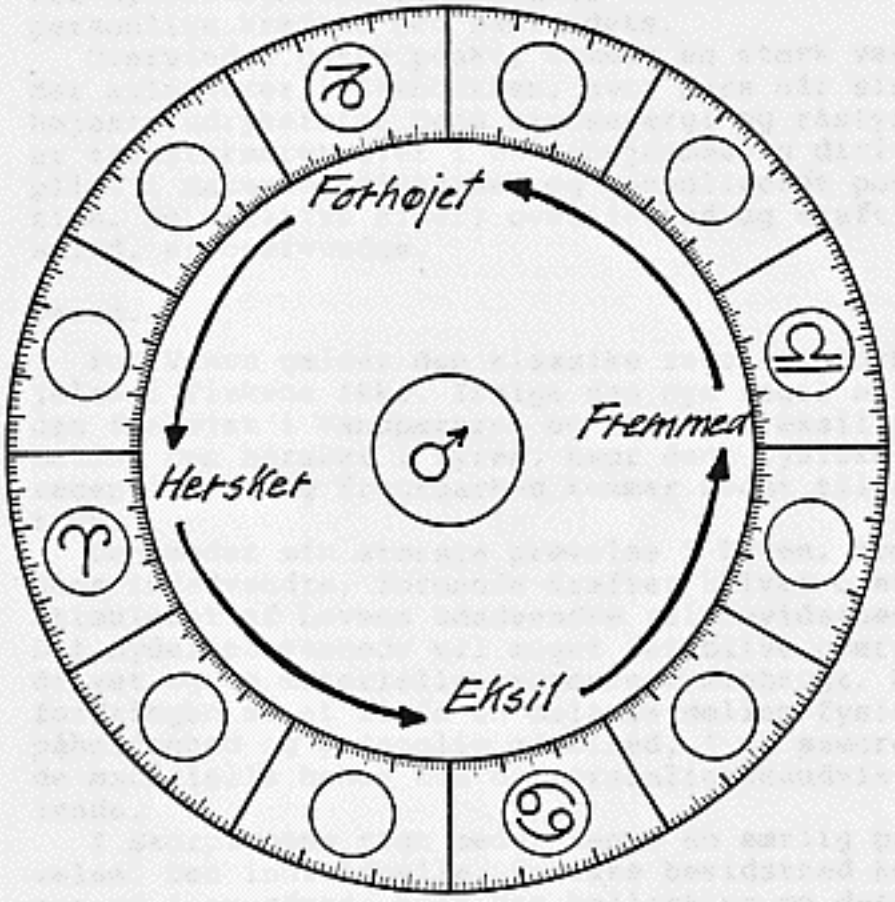

En planets evolution i ur-horoskopet.
(eksempel: Mars)

Korset - de 4 x 90 gr. - har altid indtaget en central placering i det astrologiske system, fordi det beskriver noget afgørende i Universets evige energitransformering. Lad os se, hvordan det kan bruges i beskrivelsen af sammenhængen mellem de 12 tegn og deres herskerplaneter:

Mars.

For Mars gælder samme regler i både det klassiske og i nærværende bogs moderne system. Den hersker i Vædderen, hvor dens råstyrke, handlekraft og initiativ har fulde udfoldelsesmuligheder.

Den møder sin største prøvelse i Krebsen, hvor den er i eksil. Krebsens emotionelle og intuitive vibration stimulerer ikke Mars, tværtimod bliver den oversensitiv, viljesvag og hysterisk. Kun gennem hensyntagen og forsigtighed kan Mars-princippet komme til udtryk, og disse egenskaber skal erkendes i Krebsen. Utålmodighed og impusivitet sættes her på en hård prøve.

Den bliver derefter i Vægten konfronteret med udfordringen i at vurdere teoretisk og handle socialt. Den stærke selvbevidsthed og pågåenhed, som Mars rummer, er her på udebane. I Vægten læres nødvendigheden af at kunne koordinere sine personlige kræfter med samfundets.

Overvindes dette punkt, kommer en stærk vækst der kulminerer i Stenbukken, hvor Mars når sin højeste udryksform. Dens basisenergi og råstyrke er transformeret over i en arbejdsmæssig diciplin, i materiel sikkerhed og konsolideret position. De negative sider, overilethed og kraftspild, er overvundne.

Venus.

For Venus gælder den klassike regel om forhøjelse i Fiskene ikke. Ifølge den nye regel er den forhøjet i Vandbæreren og dermed i eksil i Løven. Den hersker i Tyren, hvor dens fysiske receptivitet og frugtbarhed kommer bedst til udtryk.

Den møder sin største prøvelse i Løven, hvor dens indadvendte, formende kræfter bliver overstimuleret af Løvens udadvendte selvbevidsthed. Det nydelsesbetonede vil meget let blive overdrivet og de materielle ressourcer misbrugt. Udfordringen er at finde en balance mellem fysisk påholdenhed og personlig ødselhed, i at samordne de materielle behov med de personlighedsudviklende.

I Skorpionens tegn møder Venus en særlig prøvelse. Den individuelle, fysiske bevidsthed kommer ud i en sfære, hvor det kollektive og det psykiske er basiskræfter. Kun gennem erkendelse og gennemlevelse af dette kan Venus overvinde tendensen til personlig, fysisk selvoptagethed og materiel egoisme.

Endelig når den i Vandbæreren sin forhøjelse. Dens frugtbargørende kraft transformeres ud i en idebetonet, kollektiv sammenhæng. Den evne til at skabe samhørighed og harmoni virker her i en social og åndelig dimension. Det materialistiske, egoistiske og kortsynede vil her være elimineret.

Vulkan.

Da Vulkan ikke indgår i de klassiske regler, har vi ingen sammenligning med de nye principper. Den hersker i Tvillingerne, hvor dens mentale og kommunikationsbetonede natur har de bedste udfoldelsesmuligheder.

I Jomfruen kommer den i eksil, dens sværeste udfordring. Jomfruens strukturbevidste og praktiske natur giver ikke meget spillerum for Vulkans spontane og ofte overilede idevirksomhed. Kun gennem hensyntagen til kravet om præcision, systematik og jordforbindelse kan Vulkan komme videre i sin evolution.

Den næste prøve kommer i Skytten, hvor den konkrete og dagligdags tænkning kommer ud i en dimension af fælles ideer og filosofiske principper. Skytten opererer i store baner, og Vulkan i dette tegn kan medføre manglende proportionssans og overilet kommunikation, vanskeligheder det er afgørende at overvinde i enhver intellektuel udvikling.

Lykkes dette, når den i Fiskene frem til sin højeste form. Vulkans største svaghed, det kølige og overfladiske er her elimineret. I dette tegn har den nået evnen til at sammenkoble personlige begreber med intuitive, kollektive tilstande. Bevidstheden om al tings dualitet transformeres til bevidstheden om al tings samhørighed.

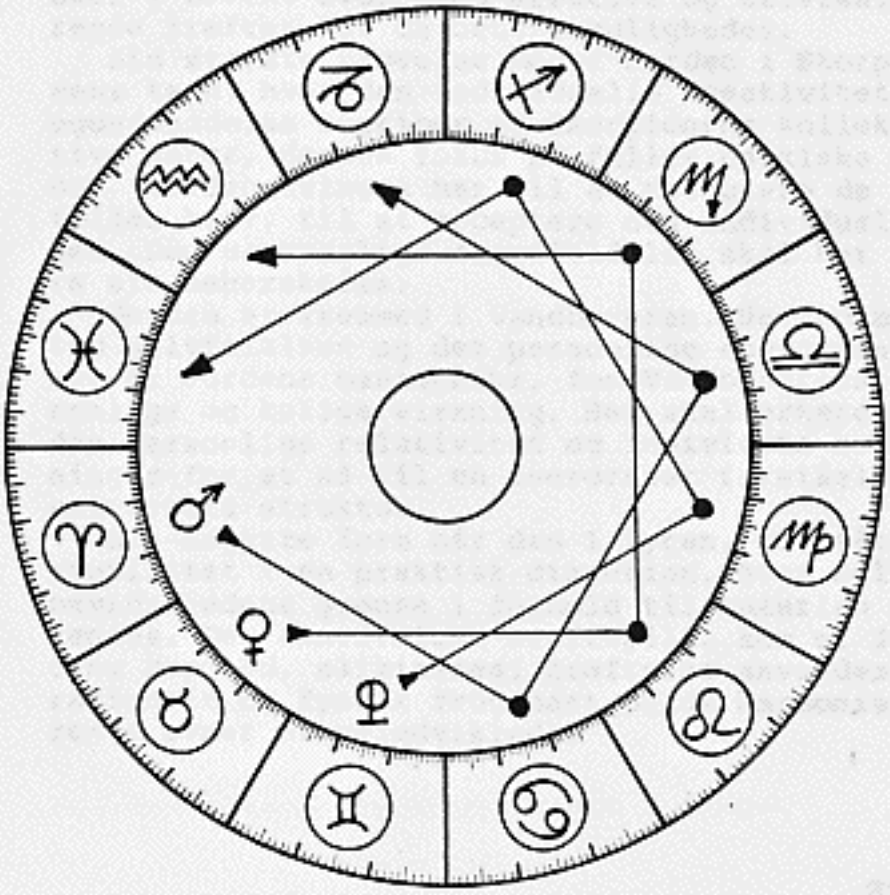

Evolutionsdynamik for Mars, Venus og Vulkan.

Månen.

For denne gælder samme regler, både i det klassiske og det moderne system. Månen hersker i Krebsens tegn, hvor dens receptive og følelsesbetonede væsen får de bedste betingelser.

Den testes afgørende i Vægten, hvor de intellektuelle, upersonlige principper er dominerende. Månens instinktive søgen mod de personlige kontakter kan ikke komme til udtryk. At reflektere Vægtens upersonlige intellektualitet er en afgørende prøvelse for Månens stærkt emotionelle princip.

Den næste udfordring kommer i Stenbukken, hvor de materielle og samfundsbetonede krav er dominerende. Kun gennem at overvinde den fysiske virkeligheds krav kan Månens principper modnes. Kun gennem diciplin og udholdenhed i følelserne kan fællesønsker og relationer gennemføres.

Endelig når den sin forhøjelse i Vædderens tegn. Her får den en handlekraft og en udadvendthed, som er helt speciel. Tendenserne til sentimentalitet, ubeslutsomhed og nærtagenhed er elimineret og der vil være en stærk følelsesmæssig robusthed og kreativitet. En pædagogisk sans, evnen til både at beskytte og udvikle sjælelig vækst, er ofte resultatet.

Jorden.

Her har vi en helt ny regel. Solen er ude som hersker i Løven for slet ikke at tale om den traditionelle forhøjelse i Vædderen. Jorden hersker i Løven, hvor dens kreative og selvrealiserende kræfter har de bedste muligheder.

Sin største prøvelse møder Jorden i Skorpionens tegn, hvor den individuelle kreativitet og egoudfoldelse angribes af Skorpionens kollektive natur, dennes fokus på fælles psykiske behov. Jorden tvinges her til at acceptere de fælles krav, til at acceptere den individuelle død. Den uansvarlige egoudfoldelse skal her lære sin beherskelse.

Jorden er fremmed i Vandbæreren. Her udsættes selvfølelsen og det personlige engagement, som er Jordens basisnatur, for Vandbærerens upersonlige og kølige virkning. Her skal erkendes den personlige relativitet og individets begrænsninger for at nå til en overordnet forståelse af universets struktur.

Sin højeste form når den i Tyren. Her får den stabilitet i en praktisk dimension, hvor selvbevidsthedens grænse i forhold til materien erkendes. Det ansvarsløse kraftspild, som er Jordens svaghed, elimineres. Kræfterne anvendes rationelt og fysisk frugtbart og de harmoniserende evner er veludviklede.

Merkur.

Her gælder den klassiske regel delvis, idet Merkur ganske rigtigt hersker i Jomfruen, men ikke i Tvillingerne, hvor den er forhøjet. I Jomfruen har dens analyserende, systematiske og logiske evner den bedste baggrund.

Den vanskeligste udfordring møder den i Skytten, hvis ekspansive, idealistisk betonede dynamik giver en alt for voldsom baggrund til dens nøgterne, lidt upersonlige evner. Overilet tænkning og forhastede slutninger er ofte resultatet. Tolerance og filosofisk tænkning skal udvikles, før der kan ske en videre udvikling.

Det næste skæringspunkt ligger i Fiskenes tegn, hvor det emotionelle og intuitive er dominerende. Her kommer Merkurs kølige logik til kort, og kun gennem forståelse af, at der er andre krav en de praktiske og andre erkendelsesmåder end de fornuftsbetonede, kan den komme videre i sin udvikling.

Sin forhøjelse når den i Tvillingerne. Indadvendtheden og tendensen til at fortabe sig i detaljer er her overvundet, ligesom frygten for at eksperimentere mentalt. Merkur bliver udadvendt, fleksibel og ideskabende og forener kreativitet med en nøgtern, praktisk sans.

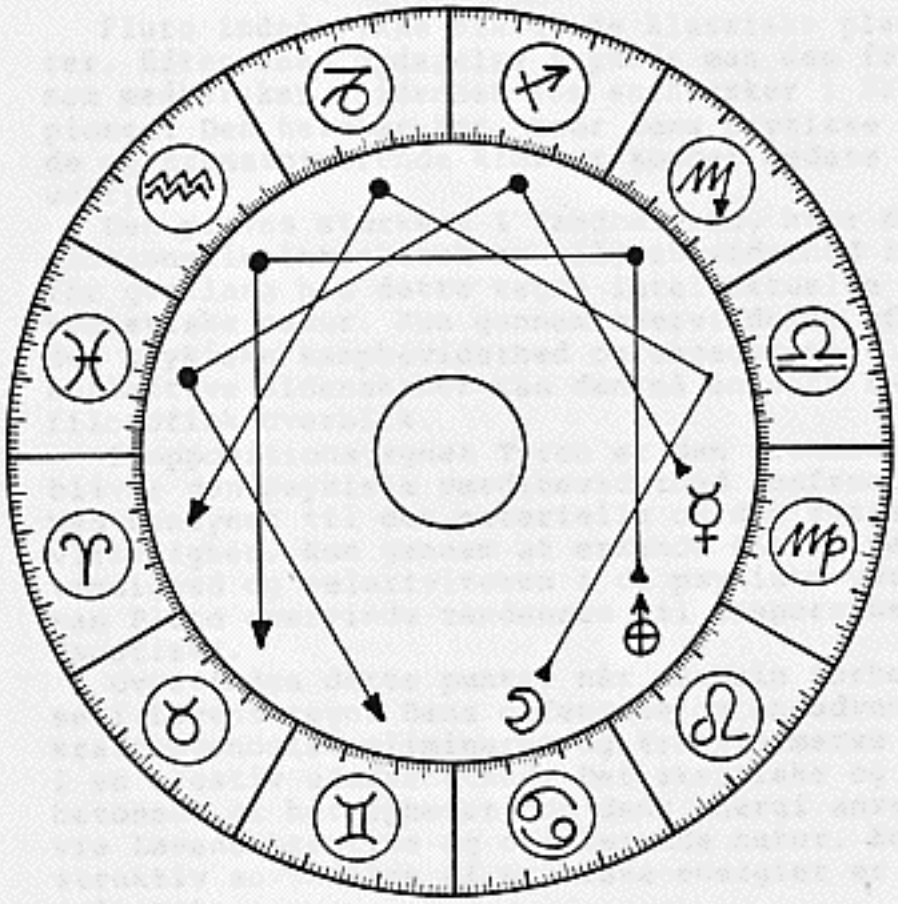

Evolutionsdynamik for Månen, Jorden og Merkur.

Minerva.

Minerva kendes ikke i den klassiske teori. Den er hersker i Vægten, hvor den intellektuelle, sociale og objektivt vurderende egenskaber har de bedste udfoldelsesmuligheder.

Dens stærkeste udfordring får den i eksiltegnet Stenbukken, hvor Minervas teoretiske, upersonlige natur konfronteres med kravet om jordforbindelse, effektivitet og praktisk engagement. Det intellektuelle overblik og tilpasningsevnen kommer på deres hårdeste prøve i Stenbukkens praktiske og diciplinerede sfære.

I Vædderens tegn møder den sin direkte modsætning. Den konfronteres her med kravet om handlekraft og direkte, personligt engagement. Kun gennem erkendelse af nødvendigheden af personlig stillingtagen og viljesbevidsthed kan Minerva nå en personlig dimension og komme videre i sin udvikling.

Endelig når den sin forhøjelse i Krebsens tegn, hvor de intellektuelle principper får et personligt indhold og en sjælelig dybde. Den mere upersonlige, sociale bevidsthed når en sjælelig og intuitiv dybde. Det distancerende og holdningsløse bliver her elimineret.

Pluto.

Pluto indgår ikke blandt de klassiske planeter. Efter dens opdagelse regnede man den først som medhersker, sidenhen som enehersker i Skorpionen. Den hersker her, hvor dens psykiske dybde og transformerende kræfter kommer bedste til udtryk.

Den prøves stærkest i Vandbæreren, hvor dens emotionelle intensitet og viljesbevidsthed ikke får genklang hos dette tegns intellektuelle og teoretiske natur. Kun gennem overvindelse af den psykiske kampbevidsthed og engagementet i kollektive lidenskaber kan den nå en form for filosofisk overblik.

I oppositionstegnet Tyren er den fremmed. Her bliver den psykiske værdibevidsthed konfronteret med hensynet til det materielle og den fysiske virkelighed. Kun gennem at erkende disses nødvendighed og relativiteten i de psykiske værdier, kan Pluto overvinde tendensen til ensporethed og fanatisme.

Overvindes dette punkt, når den sin forhøjelse i Løvens tegn. Dens defensive og indadvendte kraftanvendelse elimineres og transformeres over i en kreativ udadvendthed. Det skeptiske og magt betonede er her ophævet, og dens energi anvendes via Løvens kreative og overbærende natur. Konstruktiv anvendelse af psykiske energier er resultatet.

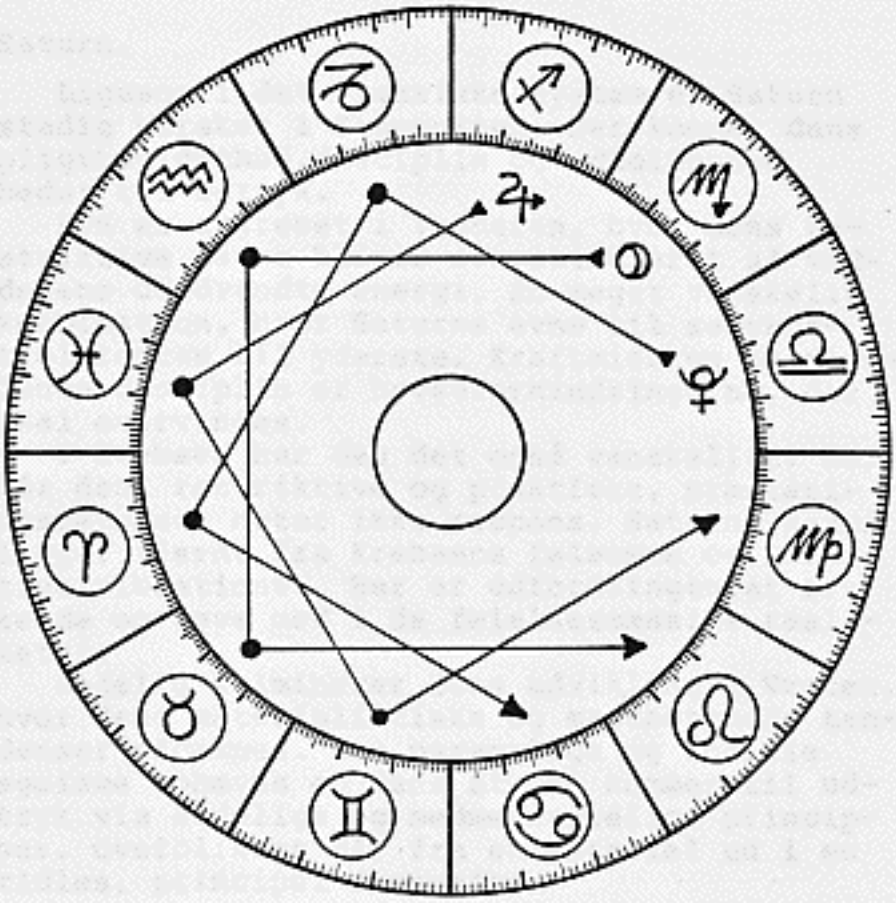

Evolutionsdynamik for Minerva, Pluto og Jupiter.

Jupiter.

For Jupiter gælder samme regler i såvel det klassiske som det moderne system. Den hersker i Skytten, hvor dens overskud og ekspansionsevne har de bedste forudsætninger. Derimod er den ikke forhøjet i Fiskene.

Tværtimod møder den sin største prøvelse i dette tegn. Her kommer dens energiske og selvbevidste natur til kort. Dens pågående facon harmonerer vanskeligt med Fiskenes intuitive og medlevende natur. Jupiters opgave er her at være modtagelig og hensynsfuld.

Dernæst får den det også vanskeligt i Tvillingernes tegn, hvor den er fremmed. Her bliver dens højtflyvende ideer og generaliserende vurderinger konfronteret med Tvillingernes krav om praktisk, konkret kommunikation. Jordforbindelsen til dagligdagen er den dimension, Jupiter her skal etablere.

I Jomfruen når den sin højeste form. Dens ekspansionsevne kombineres med Jomfruens logiske sans og præcision, og når her sin mest effektive version. Det overfladiske og ugennemtænkte hos Jupiter elimineres og der opstår et stærkt overblik og organisationsevne.

Saturn.

Ligesom i det klassiske system er Saturn stadig hersker i Stenbukken. Her kommer dens pligtbevidsthed,disciplin og udholdenhed bedst til udtryk.

Den er angrebet i Vædderen, hvor dens restriktive natur bliver overstimuleret af Vædderens udadvendte energi. En meget vanskelig kombination, hvor Saturns evne til selvkontrol testes til yderste. Kraftmisbrug og manglende disciplin er hovedforhindringerne, der skal overvindes.

I Krebsen har den det også vanskeligt. Her får dens restriktive og praktiske, præstationsbetonede natur ikke respons. Saturns natur ligger fjernt fra Krebsens følsomme og intuitive vibrationer. Her er udfordringen at erkende og leve med i de følelsesmæssige realiteter.

Endelig kulminerer dens udvikling i Vægten, hvor dens materialistiske og magtbetonede tendenser afdæmpes. Den personlige og sociale egoisme ophæves og dens styrke kommer til udtryk via åndelige og medmenneskelige principper. Overblikket går fra en materiel ud i en tidløs, principel dimension.

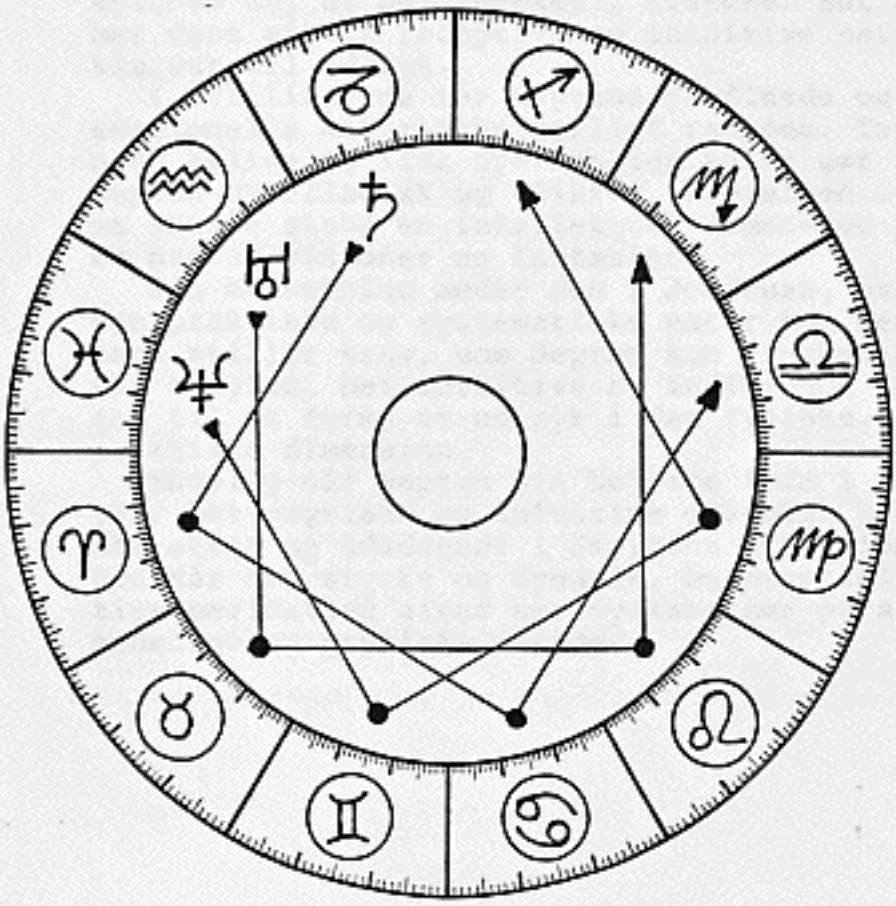

Evolutionsdynamik for Saturn, Uranus og Neptun.

Uranus.

Denne planet er ikke med i det klassiske system, men siden dens opdagelse har man opnået enighed om at den hersker i Vandbæreren. Her kommer dens åndelige kreativitet og mentale overblik bedst til udtryk.

I Tyrens tegn kommer den vanskeligste udfordring, hvor dens teoretiske natur konfronteres med Tyrens praktiske fornuft og materielle krav. Dens inspirationsbetonede idéverden har svært ved at få respons i Tyrens materielle og sanselige sfære.

I Løvens tegn er den også på udebane. Her bliver den intellektuelle aktivitet konfronteret med Løvens dynamiske og personlige engagement. Uranus´ distancering til verden skal her lære den personlige og emotionelle motivering.

I det sidste faste tegn, Skorpionen, når den sin højeste form. Dens teoretiske og ideskabende evne får styrke og dybde i Skorpionens sfære. Dens teoretiske ansvarsløshed ophæves, og dens overblik når ned i de dybeste livsprocesser, hvor den revolutionerer fundamentale værdier og principper.

Neptun.

Heller ikke denne planet er med i det klassiske system. Astrologisk er der almindelig enighed om, at den hersker i Fiskene. Her kommer dens stærkt receptive og intuitive natur klarest til udtryk.

I Tvillingerne får Neptuns forfinede og emotionelle natur ikke særligt respons. Tegnets kølige og lidt upersonlige natur gør Neptun overfladisk og usikker. Prøvelsen er at skulle skabe en intellektuel dimension i et hav af visioner og fantasier.

Sin modsætning møder den i Jomfruen, hvor den praktiske og systematiske natur hos dette tegn stiller krav, som Neptun kun vanskeligt kan opfylde. Det intuitive og indfølende tvinges til at forme et udtryk i den fysiske, praktiske dimension.

Endelig når Neptun sin højeste form i Skytten. Det psykiske og intuitive overblik bliver målrettet og udadvendt i Skyttens dimension. Den får her styrke og dynamik, og dens kollektive bevidsthed giver her nyskabelser på alle åndelige og psykiske områder.

8. OKTAVER OG FASER.

Mængden af ændringer i den astrologiske teori kan på dette punkt i fremstillingen måske virke lidt overvældende. Vi tager en oversigt:

1. Solen ud som hersker i Løven. Er lige stærk i alle 12 Zodiaktegn.
2. Vulkan og Minerva ind som planetherskere i henholdsvis Tvillingerne og Vægten.
3. Jorden, traditionelt kaldet Lykkepunktet, ind som hersker i Løven.
4. Samme regel for alle planeters position i eksil-, fremmed- og forhøjelsestegn.

Men der er stadigvæk elementer i astrologien, som ikke er afklarede.

Oktav-princippet.

Vi har et nyere udtryk omkring visse planeters relationer, nemlig "oktav". Traditionelt har man brugt udtrykket, at Uranus er en højere oktav af Merkur, Pluto er en højere oktav af Mars etc. Men der er aldrig blevet formuleret en klar regel omkring oktavprincippet.

Ud fra de to givne eksempler ser vi, at der er et vinkelforhold på 150 gr. mellem de respektive herskertegn. Det ene par, Jomfruen og Vandbæreren, dannes af jord- og lufttegn, det andet par, Vædderen og Skorpionen, af ild- og vandtegn. Betragter vi disse elementsammenhænge gennem Zodiaken, får vi følgende:

Vædderen	- Skorpionen
Tyren	- Vægten
Tvillingerne	- Stenbukken
Krebsen	- Skytten
Løven	- Fiskene
Jomfruen	- Vandbæreren

Vi ser, at de 6 første tegn, de personlige, danner direkte relation med de 6 sidste, de kollektive. Ild-vand og jord-luft får her hver deres fælles dimension, hvilken ? Hvad har ild og vand tilfælles, hvad har jord og luft tilfælles?

Vi opdager atter en upåagtet struktur, som ligger skjult i elementernes natur. Vi har - som nævnt under dualitetsprincippet - en <u>emotionel</u> og en <u>rationel</u> dimension, fordelt således:

emotionel: ild & vand

rationel : jord & luft

Effekten af disse relationer må være - hvis der skal være en ensartet regel - at planetherskerne i de 6 første tegn har oktav i de sidste 6 ud fra ovenstående elementforbindelser. Anvender vi reglen i forbindelse med de nye planetherskere, fås følgende:

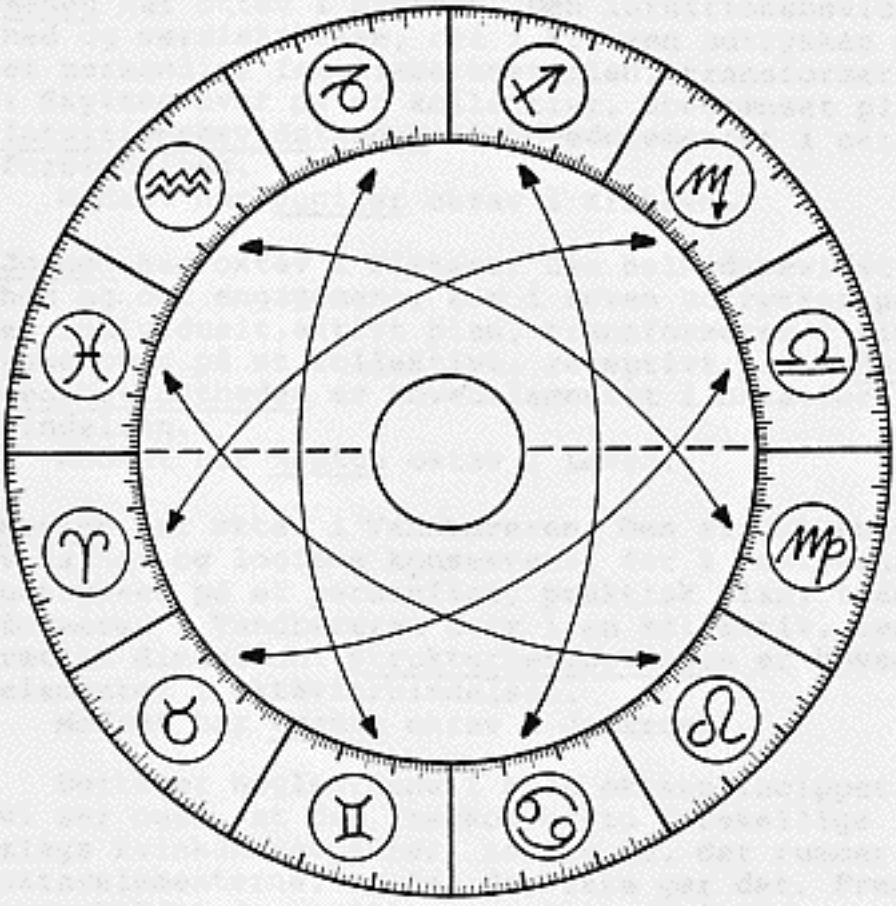

De 6 oktavforbindelser.

Mars har oktav i Skorpionen. Den viljesbevidsthed og handlekraft, der i Vædderen udtrykkes på et fysisk, personligt plan,transformeres i Skorpionen over på et psykisk, kollektivt plan. Viljesbevidstheden er hovedelementet i oktavforbindelsen.

Modsat har Pluto oktav i Vædderen.

Venus har oktav i Vægten. Harmonibevidstheden og den fysiske frugtbarhed, der i Tyren udtrykkes på et personligt, materielt plan, transformeres i Vægten over på et socialt, intellektuelt plan. Harmonibevidstheden er hovedelementet i oktavforbindelsen.

Modsat har Minerva oktav i Tyren.

Vulkan har oktav i Stenbukken. Den tidsbevidsthed og konkrete aktivitet, der i Tvillingerne udtrykkes på et individuelt, idebetonet plan, transformeres i Stenbukken over i en kollektiv, praktisk dimension. Tidsbevidstheden er hovedelementet i oktavforbindelsen.

Modsat har Saturn oktav i Tvillingerne.

Månen har oktav i Skytten. Den intuitionsbevidsthed og værdiskabelse, der i Krebsen udtrykkes på et personlig, familiebetonet plan, transformeres i Skytten over på et kollektivt, ubegrænset plan. Intuitionsbevidstheden er hovedelementet i oktavforbindelsen.

Modsat har Jupiter oktav i Krebsen.

Jorden har oktav i Fiskene. Den helhedsbevidsthed og det engagement, som i Løven udtrykkes på et individuelt,aktivt plan, transformeres i Fiskene over på et kollektivt, receptivt plan. Helhedsbevidstheden er hovedelementet i oktavforbindelsen.

Modsat har Neptun oktav i Løven.

Merkur har oktav i Vandbæreren. Den strukturbevidsthed og logiske konsekvens, der i Jomfruen udtrykkes på et personligt, praktisk plan, transformeres i Vandbæreren over i en kollektiv, teoretisk dimension. Strukturbevidstheden er hovedelementet i oktavforbindelsen.

Modsat har Uranus oktav i Jomfruen.

Dette er nøgleordene i hele oktavprincippet. Vi ser også, at der fremkommer to forskellige slags kvinkuns-aspekter, nemlig de, der rummer oktavelementerne, og de, der ikke gør det. Fremover kaldes de positiv og negativ kvinkuns:

positiv		negativ	
Vædder	-Skorpion	Vædder	-Jomfru
Tyr	-Vægt	Tyr	-Skytte
Tvilling	-Stenbuk	Tvilling	-Skorpion
Krebs	-Skytte	Krebs	-Vandbærer
Løve	-Fisk	Løve	-Stenbuk
Jomfru	-Vandbærer	Vægt	-Fisk

Ved nærmere undersøgelse ses, at alle par har både forskellig dynamik og element. Den eneste variabel er selve elementkombinationerne.

Vi registrerer også, at kvinkuns-aspektet i sin positive version beskriver en særlig samklang mellem de implicerede tegn- og planetprincipper. Den uklarhed, der hidtil har hersket om-

kring aspektet må anses for afklaret, og vi må lade det indgå blandt hovedaspekterne, konjunktion, opposition, trigon og kvadrat. Det udtrykker et bestemt dualitetsprincip mellem de kollektive tegn og planetherskere og de personlige tegn og planetherskere.

Den negative kvinkuns udtrykker en mangel på samklang, en fremmedhed, der vanskeligt overvindes, mellem de implicerede tegn og planeter. Dog er begge aspekter stadig svagere end hovedaspekterne.

Fase-princippet.

Går vi videre i undersøgelsen, kan først konkluderes, at der eksisterer forskellige former for samklange mellem elementerne:

udadvendt: ild & luft

indadvendt: jord & vand

emotionel: ild & vand

rationel: jord & luft

Ser vi på den 3. kombinationsmulighed, fås en evt. samklang mellem ild & jord og luft & vand. Kan vi umiddelbart formulere fællestræk, der udtrykker polaritet mellem disse, har vi afdækket yderligere en dimension i elementernes natur.

Foruden vekselvirkningen, udadvendt-indadvendt og oktavforbindelsen mellem det personlige og det kollektive, danner elementerne også parvise trin i deres bevægelse gennem Zodiaken. De løber som følger: Vædder og Tyr, Tvillinger og Krebs, Løve og Jomfru, Vægt og Skorpion, Skytte og Stenbuk samt Vandbærer og Fisk.

Vi kan sige, de danner 6 skiftende faser i Zodiakens evolution. Hvordan veksler de? Vi undersøger ud fra basisprincipperne:

Vædder og Tyr udtrykker den første, personlige fase, hvor fysisk overlevelse og materiel frugtbarhed er afgørende.

Tvillinger og Krebs beskriver den næste fase, hvor de sociale forbindelser er i fokus gennem sprogligt udtryk og familietilknytning.

Løve og Jomfru udtrykker igen en helt individuel fase, hvor den personlige selvbevidsthed og det mentale overblik er afgørende.

Vægt og Skorpion beskriver igen en socialt betonet fase, hvor de kollektive værdier og normer og den fælles overlevelse er hovedpunkterne.

Skytte og Stenbuk beskriver videre en højeste individuel fase, hvor ens åndelige overblik og personlige målbevidsthed når et maximalt punkt.

Vandbærer og Fisk udtrykker som den sidste sociale fase en overordnet erkendelse og gennemførelse af kollektive, åndelige principper.

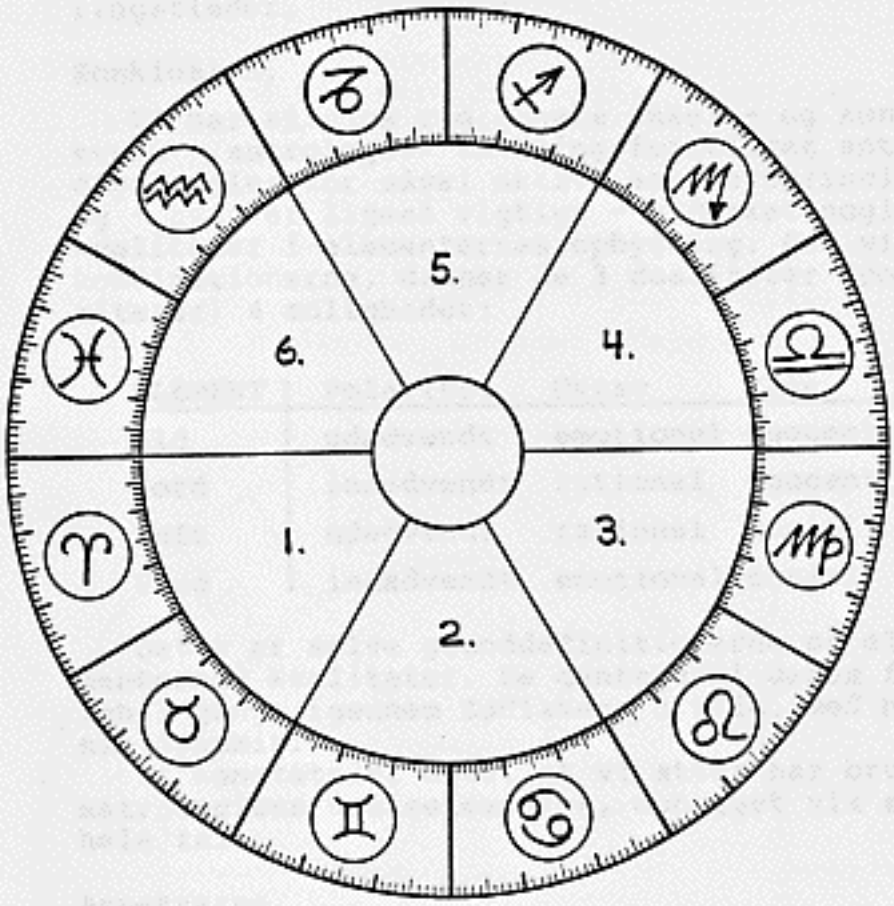

De 6 faser.

Via denne korte beskrivelse fremstår princippet klart: Ild- og jordtegn er egocentrisk betonede i deres fælles virkning, luft- og vandtegn er socialt betonede i deres fælles virkning.

Foruden den nye dimension får vi også et udtryk for naturen af halvsekstil-aspektet. Ligesom ved kvinkunsen får vi en positiv og en negativ version. I og med vi altid har med nabotegn at gøre, får vi en regel, der udsiger noget om den <u>forløbsmæssige</u> samklang mellem tegnene, om de ligger i ens eller forskellig fase, i positiv eller negativ halvsekstil:

<u>positiv</u>		<u>negativ</u>	
Vædder	-Tyr	Fisk	-Vædder
Tvilling	-Krebs	Tyr	-Tvilling
Løve	-Jomfru	Krebs	-Løve
Vægt	-Skorpion	Jomfru	-Vægt
Skytte	-Stenbuk	Skorpion	-Skytte
Vandbærer	-Fisk	Stenbuk	-Vandbærer

I de 6 positive versioner er der via fasen en form for fælles bølgelængde i tegnprincipperne, som ikke kommer til udtryk i de 6 negative versioner, der helt mangler fælles berøringsflader.

Konklusion.

Vi har således ved ganske enkel - og konsekvent - astrologisk tænkning formuleret entydige regler for såvel oktav- som faseprincippet. Og - hvad er ligeså vigtigt - afdækket nogle kvaliteter i elementernes opbygning. Ser vi på kombinationerne, danner de 3 dualiteter (polariteter) 4 muligheder:

ELEMENT	Polaritet	Oktav	Fase
Ild	udadvendt	emotionel	egocentrisk
Jord	indadvendt	rationel	egocentrisk
Luft	udadvendt	rationel	social
Vand	indadvendt	emotionel	social

Dette er selve grunddefinitionerne på elementernes kvaliteter. De gentages i deres forløb 3 gange igennem Zodiakens 3 trin, med hver sin dynamik.

Vi konstaterer også, at vi atter har brugt astrologiens basiselementer, opbygget via små, hele tal.

Aspekterne.

Der fås som vist også en præcisering af halvsekstilen og kvinkunsen. De bliver - ligesom det traditionelt gælder for konjunktionen og som påvist i kap. 7 for kvadraten - variable i virkningen, alt efter hvilke tegn, de ligger i.

Det ser ud til, at vi overhovedet må til at revidere vor opfattelse omkring "gode og dårlige" aspekter. Også de sidste basisaspekter, trigonen og oppositionen, er jo højst variable i deres virkning, alt efter hvilke planeter og hvilke tegn, der danner aspekterne. Trigonen kan dannes i 4 forskellige elementkombinationer, mens oppositionsaspektet kan dannes på 6 forskellige måder.

Der er noget, der tyder på, at vinkeldelingen i Zodiakens 12 x 30 gr. er altafgørende i universets struktur. Alle hidtil undersøgte elementer i astrologien, tegnene, planeterne og aspekterne indgår i systemet.

Men inden vi endeligt samler trådene i denne bogs resonnementer, skal vi kaste et blik på de sidste basisprincipper, der ikke er klart formulerede.

9. TRIN OG KVADRANTER.

I vurderingen har vi indtil nu koncentreret os om brug af enheds- og dualitetsprincippet. Desuden er elementinddelingen gennemgået, hvad angår de enkelte elementers natur.

Ser vi på Zodiaken som helhed, optræder de 4 elementer i 3 trin, der - som skitseret i kapitel 1 - naturligvis må have forskellig betydning. De indeholder:

1. trin Vædder, Tyr, Tvillinger, Krebs.
2. " Løve, Jomfru, Vægt, Skorpion.
3. " Skytte, Stenbuk, Vandbærer, Fisk.

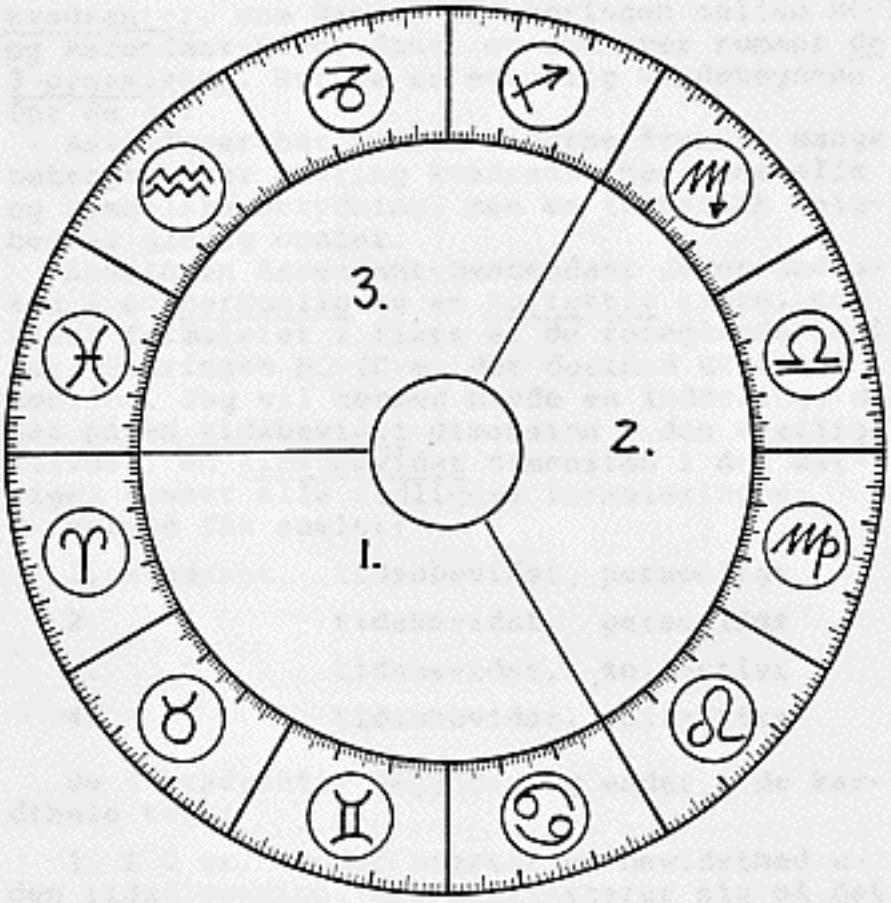

De 3 trin i Zodiaken.

1. trin består af elementprincipperne i deres mest enkle form. Her dannes den bevidsthed og de egenskaber, vi biologisk har tilfælles med dyrene. Vædderens og Tyrens er helt elementære, mens Tvillingernes og i særdeleshed Krebsens egenskaber kun findes hos de højere pattedyr.

2. trin udtrykker et højere, mellemliggende bevidsthedsniveau, som de fleste mennesker be-

finder sig på. I Løven og Jomfruen har vi de højeste personlige egenskaber, i Vægten og Skorpionen introduceres elementære fællesmenneskelige principper, som er basis i vort sociale liv og som er nødvendige for videre udvikling.

3. trin danner et højeste plan for bevidsthedsudviklingen. I Skytten og Stenbukken kommer essensen af den individuelle og sociale bevidsthed til sin højeste,konkrete udfoldelse. I Vandbæreren og Fiskene er frigørelsen fra menneskelige behov og målestokke fuldbyrdet og der udtrykkes her et totalt overblik.

Denne inddeling korresponderer helt fint med fase-beskrivelsen i kap. 8 og - som vi skal se - er den i hele Zodiakens evolution også i samklang med kvadranternes natur.

Vi har nemlig også et basisprincip i de 4 kvadranter, som dannes af skæringen mellem MC-IC og Ascendant-Descendant, og som hver rummer de 3 dynamikker. Hvilke er egentlig kendetegnene for de 4 ?

Astrologer har gennem tiderne fremsat mange betragtninger omkring kvadranternes generelle og symbolske betydning, men en teoretisk enighed er aldrig opnået.

Skæringen Ascendant-Descendant deler Zodiaken i en personlig og en kollektiv sfære, som klart formuleret i flere af de foregående kapitler. Skæringen MC-IC er der derimod uklarhed omkring. Jeg vil hermed hævde en inddeling, der går på en tidsbevidst dimension i den vestlige halvdel, en tidsubevidst dimension i den østlige, uanset alle tidligere formuleringer.

Herved fås samlet:

1. kvadrant	tidsubevidst,	personligt
2. "	tidsbevidst,	personligt
3. "	tidsbevidst,	kollektivt
4. "	tidsubevidst,	kollektivt

De 4 kvadranter begynder og ender i de kardinale tegn:

1. I 0 gr. Vædder starter en bevidsthed uden tidsdimension, der manifesterer sig på det fysiske, personlige plan. I denne kvadrant skabes og udvikles de instinktive evner og kræfter. Den personlige tidsbevidsthed og dermed erindringen opstår først i 0 gr. Krebs efter dualitetsbevidsthedens start i Tvillingerne.

2. Fra 0 gr. Krebs bevæger den personlige erkendelse - nu underlagt tidsbevidstheden - og brugen af egne, udviklede evner sig videre gennem Løvens og Jomfruens personlige færdiggørelse til 0 gr. Vægt. Her erkendes den fælles verden og de kollektive betingelser.

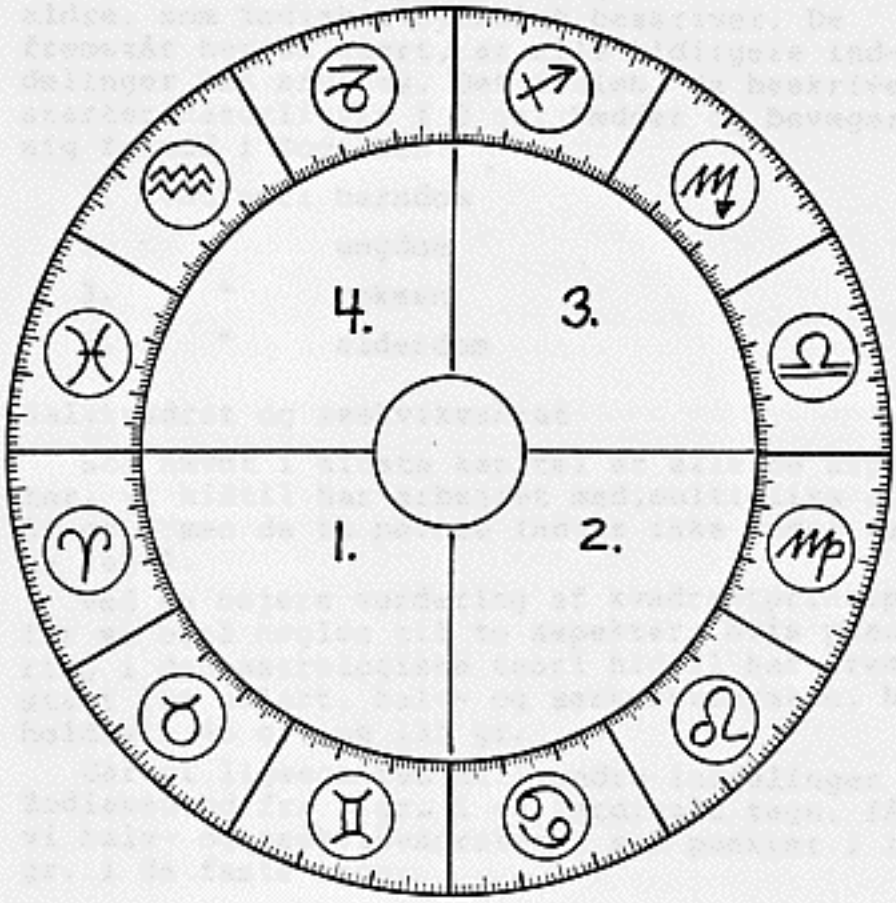

De 4 kvadranter i Zodiaken.

3. Fra 0 gr. Vægt udbygges de fælles - stadigt tidsbetonede - principper, som betinger og former det menneskelige samfund. Via Vægten og Skorpionen nås i Skytten den bevidsthedsmæssige styrke til at overvinde 0 gr. Stenbuk, hvor ophævelsen af tidens begrænsning påbegyndes.

4. Fra 0 gr. Stenbuk ophæves tidsoplevelsens begrænsning af den menneskelige bevidsthed. Der sker en endelig transformation mod erkendelsen af fælles, tidløse tilstande og den højeste åndelige bevidsthed nås i Vandbæreren og Fiskene. Derefter starter den fysiske inkarnation, skabelsen af individet, forfra i 0 gr. Vædder.

Denne forløbsbeskrivelse er ganske kort, ikke desto mindre beskriver den ret præcist det væsentligste i de 4 kvadranters udviklingsprincipper. Som det ses, overlapper den fase- og trinbeskrivelserne, men dette er helt bevidst for så klart som muligt at klarlægge de underforløb, der tilsammen danner Zodiakens evolution. Kun gennem forståelse af et givet tegnprincips rolle i de delvise sammenhænge kan vi nå til et overblik over dets totale rolle i Zodiaken.

Gennem ovenstående kvadrantbeskrivelse får vi også en endelig præcisering af de 4 livsaldre, som Zodiaken symbolsk beskriver. De fremstår her så klart, at alle tidligere inddelinger kan afvises. Det forløb, de beskriver, starter naturligvis i 0 gr. Vædder og bevæger sig fremad i Zodiaken:

1. kvadrant: barndom
2. " ungdom
3. " voksen
4. " alderdom

Halvkvadrat og seskvikvadrat

Som nævnt i sidste kapitel er alle de aspekter, vi hidtil har arbejdet med,multiplika af 30 gr., men de to nævnte indgår ikke under denne regel.

Ved en nøjere vurdering af kvadrantprincippet får vi også nøglen til to aspekter, hvis placering i den astrologiske teori hidtil har fremstået ret uklart, halv- og seskvikvadraten, henholdsvis 45 gr. og 135 gr.

Går vi ligesom ved alle andre inddelinger af Zodiaken ud fra 0 gr. i et kardinalt tegn, får vi halv- og seskvikvadraterne som punkter i 15 gr. i de faste tegn:

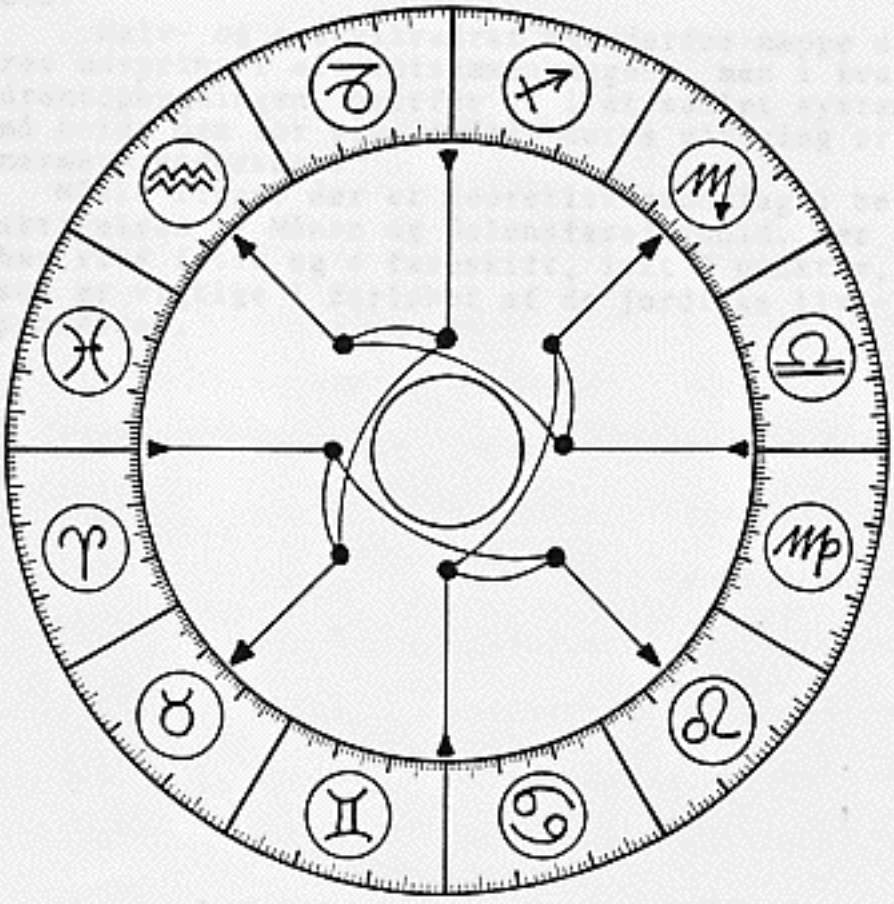

Halv- og seskvikvadrater i urhoroskopet.

Skal vi tolke dette symbolsk, får vi, at startpunktet for ethvert kvadrant modtager en form for kontraeffekt fra midtpunkterne i de 4 kvadranter.

Det giver følgende regler for kvadrater i horoskopet med fælles halv- eller seskvikvadrat:

1. Kardinale kvadrater danner aspekt med faste eller bevægelige tegn.

2. Faste kvadrater danner aspekt med bevægelige eller kardinale tegn.

3. Bevægelige kvadrater danner aspekt med kardinale eller faste tegn.

Vi ser straks, at kvadraterne modtager aspektvirkning fra tegn, hvis dynamik modvirker eller forløser kvadraterne. Vi ser også, at vi - ligesom ved alle andre aspekter - ikke umiddelbart kan benævne disse to som gode eller dårlige.

En nærmere analyse vil kræve, at alle elementkombinationerne også kommer ind i billedet, hvilket vil føre for vidt her. Blot må vi konstatere, at vi tydningsmæssigt får yderligere muligheder for at vurdere naturen og effekten af et givet kvadrataspekt, om det svækkes eller forstærkes. Under alle omstændigheder en ny udfordring for de, der undersøger astrologien i praksis.

Halv- og seskvikvadrat har derfor næppe deres udspring i elementsammenhængene, men i kvadrantopbygningen, hvorfor vi i et samlet system må holde dem for sig, indtil deres virkning er nærmere undersøgt.

Måske ligger der et teoretisk grundlag i beskrivelsen af Månen og Solensfaseforhold. Her har vi 4 faser og 4 faseskift, ialt 8 punkter, som er vigtige i forløbet af de jordiske livsprocesser.

10. ET SAMLET SYSTEM.

Vi er omsider nået til det punkt, hvor vi kan sætte astrologiens delkomponenter sammen til et helt system.

Hovedtesen er som nævnt, at de 4 basisprincipper i kap. 1 er altafgørende. Ved en systematisk undersøgelse, via kravet om ensartede regler for de enkelte delprincipper og via reglen om en opbygning gennem små, hele tal, når vi frem til en samlet struktur i det astrologiske system.

Den følgende opstilling rummer alle astrologiens elementer og viser, hvordan enkeltdelene udtrykker helheden og omvendt. Den indeholder alle tegn, alle planeter, alle aspekter og alle huse. Desuden formulerer den, hvorledes de 4 basisprincipper kombineres sammen og danner alle - såvel relevante gamle som nye - elementer i Zodiakens opbygning.

Vi får 9 nøgleord til hvert tegn samt korresponderende planet, hus og aspekt. Ved både en umiddelbar og en dybere vurdering ses, at deres kvaliteter og indhold fremstår klarere

T O T A L O V E R S I G T

TEGN	PLANET	HUS	ASPEKT	FASE	POLARITET	OKTAV
Vædder	Mars	1.	0°	egocentr.	udadvendt	emotionel →
Tyr	Venus	2.	30°	egocentr.	indadvendt	rationel →
Tvilling.	Vulkan	3.	60°	social	udadvendt	rationel →
Krebs	Månen	4.	90°	social	indadvendt	emotionel →
Løve	Jorden	5.	120°	egocentr.	udadvendt	emotionel →
Jomfru	Merkur	6.	150°	egocentr.	indadvendt	rationel →
Vægt	Minerva	7.	180°	social	udadvendt	rationel →
Skorpion	Pluto	8.	210°	social	indadvendt	emotionel →
Skytte	Jupiter	9.	240°	egocentr.	udadvendt	emotionel →
Stenbuk	Saturn	10.	270°	egocentr.	indadvendt	rationel →
Vandbær.	Uranus	11.	300°	social	udadvendt	rationel →
Fisk	Neptun	12.	330°	social	indadvendt	emotionel →
	♂			⚹	✳	⚻

end nogensinde tidligere i astrologiens historie.

Dette er måske store ord, men enhver, der blot har læst få astrologibøger, er klar over, hvor tilfældigt og usammenhængende astrologiens basisdefinitioner bliver fremlagt og hvor ukritisk inddelinger og systemer fra Oldtid og Middelalder er blevet bibeholdt. Som en del af den klarhed, Vandbærerens Tidsalder bringer os, må også være et helt, strukturelt overblik over astrologien.

Hvad den praktiske anvendelse af systemet angår, står det åbent for enhver. Det afgørende er, at vi har en logisk sammenhængende systematik, der væsentligt fremmer vore muligheder for at anvende astrologien både naturvidenskabeligt, statistisk og psykologisk.

Eliminationer.

Hvad vil glæde både begyndere og mere erfarne i emnet er, at vi definitivt får elimineret en hel del begreber og principper i astrologien, som i århundreder har forplumret såvel den teo-

T O T A L O V E R S I G T

ELEMENT	TRIN	DYNAMIK	KVADRANT	⊖ SFÆRE	⦶ SFÆRE
ild	dyrisk	kardinal	barndom	personlig	tidsubev.
jord	dyrisk	fast	barndom	personlig	tidsubev.
luft	dyrisk	bevægelig	barndom	personlig	tidsubev.
vand	dyrisk	kardinal	ungdom	personlig	tidsbev.
ild	mennesk.	fast	ungdom	personlig	tidsbev.
jord	mennesk.	bevægelig	ungdom	personlig	tidsbev.
luft	mennesk.	kardinal	voksen	kollektiv	tidsbev.
vand	mennesk.	fast	voksen	kollektiv	tidsbev.
ild	åndelig	bevægelig	voksen	kollektiv	tidsbev.
jord	åndelig	kardinal	alderdom	kollektiv	tidsubev.
luft	åndelig	fast	alderdom	kollektiv	tidsubev.
vand	åndelig	bevægelig	alderdom	kollektiv	tidsubev.
△	△	□	□	☍	☍

retiske forståelse som den praktiske anvendelse af den.

Følgende elimineres helt:

Den sideriske Zodiak, hvori tegnene har variabel størrelse. Brugt i indisk og østerlandsk astrologi samt hos antroposofferne.

Solen somhersker i Løvens tegn.

Merkur som hersker i Tvillingernes tegn.

Venus som hersker i Tyrens tegn.

Chiron, den lille nyopdagede planet mellem Saturn og Uranus (omløbstid ca. 52 år) som hersker i noget tegn.

Astroiderne, Vesta, Juno, Hera osv. som herskere i noget tegn, som planetprincip overhovedet.

Kvadrantsystemer, der opererer med andre livsaldre end fra 0 gr. Vædder og fremad i Zodiaken.

Kvintil & bikvintil og alle andre aspekter, baseret på en 5- eller 7-inddeling af Zodiaken, for slet ikke at tale om 18-delinger o.lign.

Midtpunkter, dvs. at et givet midtpunkt mellem to planeter/akser har en speciel betydning.

Parallel, dvs. at to planeter med samme deklination danner hvad der svarer til et konjunktionsaspekt.

"Sensitive punkter", herunder sygdomspunkt, kærlighedspunkt, alderspunkt etc. undtagen lykkepunktet, som er Jorden.

Mål, trekant, åsyn og lignende betegnelser fra Ptolemæus.

Der er naturligvis udover de her nævnte andre teorier, der er så obskure og spekulative, at de falder uden for rammerne af, hvad der kan nævnes i denne bog.

Åbne punkter.

Trods det overblik og den klarhed, vi er nået til her, må vi erkende, at der stadig er vigtige punkter i den astrologiske teori, som ikke er afklarede

1. Hvordan anvendes Placidus´ hussystem nord og syd for de respektive polarcirkler, (67½ gr. N.B. og 67½ gr. S.B.)?

2. Hvilken betydning har det, at Vulkan, Merkur og Venus har henholdsvis indre og ydre konjunktioner med Solen ?

3. Hvad betyder Måneknude(rne), udover at den er stærkt personlig i sin virkning ?

4. Har fixstjernerne, dvs. andre sole end Solen, nogen betydning ?

5. Hvilket betydning har dekanaterne, dvs. de 3 x 10 gr. som ethvert tegn består af, og er der underherskere i de enkelte dekanater ?

6. Kan man progressivt anvende tertiærbevægelsen, dvs. i stedet for at sætte 1 solomløb (1 år) lig 1 dag, sætter man 1 måneomløb (ca. 28 dage) lig 1 dag ?

7. Har begrebet "afledte huse", dvs. at f. ex. 5. hus er 2. hus fra 4. hus, nogen praktisk betydning ?

8. Kan vi - evt. via en forbedring af Hermes' regel - nå frem til en formel for sammenhængen mellem undfangelses- og fødselshoroskopet ?

Der er naturligvis andre - men næppe væsentlige - spørgsmål omkring den astrologiske grundsystematik.

Foranstående system giver ikke blot en klar formulering af de væsentligste nøgleord. Den former også et forsøg på en overgang mellem de almindelige sproglige elementer i astrologien og de enkle, matematiske strukturer,der ser ud til at være basis i universets opbygning.

Som nævnt i kapitel 8 er der endvidere stærke argumenter for, at vinkelforholdene i Zodiaken er nøglen til hele dens opbygning. Eller sagt på en anden måde: Tegnenes natur og virkning ser ud til at være en funktion af vinkelforholdenes natur, dvs. deres numeriske størrelse ! Målekredsen er Ekliptika, hvor vinkelforholdet mellem Solen og Jorden danner et bestemt punkt på den tropiske Zodiak.

Dette punkts og Jordens bevægelser må være nøglen til en endelig forståelse af astrologiens væsen og dermed et overblik over hvad den egentlig kan bruges til.

11. DEN PRAKTISKE ANVENDELSE.

Vi er nu færdige med de egentlig astrologiske teorier og begynde at se på, hvordan man kan anvende den astrologiske struktur i praksis. Hvordan finder man en indfaldsvinkel til både en personlig, en samfundsmæssig og åndelig anvendelse af den?

De tre niveauer rummer mange kombinationer. Jeg foreslår følgende som de mest væsentlige:

1. Personligt, psykologisk. Herunder alle såvel karaktermæssige som praktiske og daglige omstændigheder.

2. Kollektivt, filosofisk. Herunder alle religiøse, filosofiske og ideologiske værdier og deres omstændigheder.

3. Naturvidenskabeligt. Herunder biologi, fysiologi, astronomi og andre såkaldt "eksakte" videnskaber.

4. Mundant, historisk. Herunder alle politiske, nationale, naturændrende eller på anden måde afgørende historiske begivenheder.

1. Personlige, psykiske områder.

I den primære tydning, den personlig/psykologiske, den version, som er mest aktuel og lettest tilgængelig for de fleste, åbner der sig helt nye muligheder. Ligesom vi må se mere dynamisk på menneskene (incl. os selv!), skal vi også se mere dynamisk på astrologien. Dette ses bl.a. klart i beskrivelsen af forhøjelsesprincippet i kap. 7.

Uanset om vi betragter planeterne og tegnene som direkte årsager til eller som korrelations- eller synkronisitetspunkter med vores tilværelse, er ligegyldigt i denne sammenhæng. I selve sin natur virker astrologien som et psykologisk spejl, og forholder vi os statisk til den, bliver vi selv statiske.

Vurderer man en Saturn-spænding som noget uafvendeligt og skæbnetungt, vil den også fremstå som sådan. Ser man den derimod som en udfordring, der vil kræve ens yderste anstrengelser - som vil angribe ens ego på dets svageste punkt, den fysiske tid, døden - har man mulighed for at bruge dens dynamik konstruktivt. Og tænker vi nærmere over det, er det en eksistensoplevelse, en konfrontation, som alle mennesker må se i øjnene, uanset astrologiske aspekter.

Herfra må alle psykologiske betragtninger udgå: I hvilket omfang erkender og realiserer vi denne fundamentale bevidsthedsproces. Den kan så udspille sig på et konkret plan (herunder den eksoteriske astrologi) eller på et mere

åndeligt plan (herunder den esoteriske astrologi).

Jeg vil ikke her fremhæve eller kritisere forskellige psokologiske retninger, det må den enkelte gøre ud fra sin forståelse af grundprincipperne. Det vigtigste er, at astrologien anvendes, hvor den er relevant.

Derfor må alle psykologiske vurderinger tage deres udgangspunkt i menneskets konkrete behov, ud fra den virkelighed, det oplever. Dette stiller krav om en objektivitet, som de fleste har vanskeligt ved at mobilisere, og som vi nok heller ikke kan kræve. Denne indbyggede begrænsning må vi acceptere i al psykologisk betonet astrologi, og vi vil ikke nå frem til helt endelige regler uden at indse dette.

Der gives mange forskellige tydningssystemer på de psykologiske områder, men de er ofte meget individuelt betonede, og i den form, de udbredes, er de vanskelige at anvende for såvel begyndere som viderekomne i emnet. Mange astrologibøger udmærker sig mere ved opremsning af de astrologiske elementer end ved beskrivelse af kombinations- og evolutionsprincipper.

Her ligger en udfordring for enhver aktiv astrolog.

Som udgangspunkt for et tydningssystem vil jeg anbefale grundprincipperne, som er fremlagt i denne bog, kombineret med Placidus' hussystem og aspekter til husspidser (orbis 2-3 gr.) og Jorden som en afgørende fornyelse.

2. Kollektive, filosofiske områder.

Vi har også en mere åndelig betonet indfaldsvinkel, den er mere teoretisk og ikke så forpligtigende i det omfang, den anvendes på andre.

Den rummer astrologiens filosofiske, religiøse og ideologiske klassificationer og er naturligvis ret teoretisk i natur.

Til gengæld er det her, vi skal søge en konstruktiv beskrivelse af de kollektive kræfter, som mennesket rummer og udtrykker, og som er overordnede i forhold til den individuelle tydning. Det er tegn og planeter som symboler på menneskets åndelige udvikling, der arbejdes med på dette plan. For de allerfleste er det en både intellektuelt stimulerende og åndeligt givende proces.

Hvad det så medfører i social sammenhæng og hvilken effekt et astrologisk system har omkring forandringer i den kollektive bevidsthed, er en anden problematik, som også ligger mange på sinde, men som der næppe endnu findes præcise målestokke for.

3. Naturvidenskabelige områder.

Her kan astrologien gøre store landvindinger, nu vi har nået datamaternes epoke. Alle sammenhænge til biologiske, fysiologiske, astronomiske og andre "målbare" videnskaber, kan afprøves, og vi kan nå til klarhed på nogle konkrete punkter om, hvad astrologien kan og ikke kan.

Der er områder som meteorologiske og biologiske cykler, videnskaber omkring sundhed og sygdom og mange andre felter, som kan gøres til genstand for statistisk og datalogisk undersøgelse. Her ligger en arbejdsmæssigt krævende opgave og venter på de, der vil gøre astrologien naturvidenskabeligt acceptabel og nå resultater af den vej.

4. Mundane, historiske områder.

Til vurderingen af de historiske og fællesmenneskelige begivenheder, der faktisk indtræffer, har vi en speciel mundan astrologi.

Den beskæftiger sig med politiske, nationale og overhovedet store begivenheder, herunder jordskælv og lignende naturkatastrofer. Disse begivenheder er eksakt målbare hvad angår tid og sted. Her er det de kollektive elementer i astrologien, der først og fremmest er genstand for vurdering. Horoskoper på historiske begivenheder er her det vigtigste udgangspunkt.

Det kan være på pestudbrud, revolution, opfindelser, kongedødsfald, folketingsvalg eller andre afgørende begivenheder. At astrologer har kunnet konstatere et klart mønster på flere af disse områder, er velkendt.

Problemet er, hvorledes vi kan præcisere dette erfaringsmateriale og omsætte det i en form for prognose.

Disse 4 indfaldsvinkler til astrologien er dem vi umiddelbart kan og bør beskæftige os med. Om den kan anvendes som et åndeligt, psykisk redskab behandles i sidste kapitel.

Skal astrologien virke i praksis, skal den enkelte først gøre sig klart, hvor han/hun står i forhold til hele den begrebsverden, den rummer. F.ex. er vores åndelige forestilling om Neptun ganske anderledes end den virkning vi konkret kan registrere i en begivenhed, hvor Neptun er indblandet.

Derfor bør alle vælge en bestemt del af astrologien, koncentrere sig om sprogskabelsen og sprogforenklingen, inden de begiver sig ud i de store, kosmiske vandringer.

Metodikken.

Har man valg et bestemt astrologisk område, er næste problem at vælge undersøgelsesmetode:

an 1) Der findes i dag mange forskellige psykologiske og sociologiske systemer, som beskriver individets natur og karakter. Men i deres praktiske anvendelse ser de allerfleste ud til at være ret tvivlsomme. I al fald er der kun få, der får mennesker til at få det bedre.

Astrologiens psykologiske systemer har i realiteten samme mangel og kan forårsage samme misforståelser som de andre. Vi har populærastrologien som emnets værste fjende, et blik i aviser og ugeblade gør det klart for enhver. Men farligt er også den overfladiske personpsykologi, der foregår i astrologiens navn.

Skal vi fastholde, at astrologien - rigtigt brugt - kan anvendes af og gavne alle, må vi i første omgang stille nogle strenge krav til metodikken. Man må lære også at angive grænserne for de udsagn og vurderinger astrologien giver, og overhovedet hellere sige for lidt end for meget. Hvert menneske er en manifestation, totalt forskellig fra alle andre. Selv om basiskræfterne er de samme, går kombinationsmulighederne mod uendeligt.

Det er derfor, det er så vanskeligt at skabe en præcis systematik omkring menneskets væsen og adfærd, det er derfor, det er vanskeligt at forudsige omkring dem. Kravet om en præcis metodik, herunder sprog, er oplagt.

an 2) De kollektive processer er lettere at have med at gøre. Oplevelsen af dem er mere intuitivt betonet og de berører ikke enkeltpersoner direkte. Der indgår ethvert religiøst, filosofisk og ideologisk princip her - og det er mange!

Det astrologiske arbejde består først og fremmes i at formulere en overordnet begrebsdannelse i forhold til de mange værdiladede ord, vi bliver præsenteret for i denne verden. Det består, via en sproglig, filosofisk metodik, i at skabe et overblik over menneskets åndelige tilstande og udvikling overhovedet.

Processen er vigtig på et teoretisk åndeligt plan, men de erkendelser, der nås, kan vanskeligt bruges i en direkte bevisførelse omkring astrologien. Og det er det, vi først og fremmest har brug for i dag.

an 3) Til gengæld er det muligt at skaffe beviser i den naturvidenskabelige sfære. Og her er der strenge krav til en klar metode. Astrologien er her underkastet de samme logiske og deterministiske krav som alle andre naturvidenskaber.

Vores biologiske, vores astronomiske og psykologiske viden er vokset mere de sidste 50 år end alle de 2000 forudgående år tilsammen. Kombinerer vi disse med datateknikkens muligheder, er der nu endelig en reel mulighed for at nå virkeligt konkrete beviser omkring astrologiens rigtighed. Men det vil kræve, at de almindelige videnskabsmænd begynder at tænke mere astrologisk, og at astrologisk tænkende begynder at tænke mere videnskabeligt. Helst nu !

an 4) I den mundane astrologi åbner datateknikken også store muligheder. Men de kan ikke bruges, før de astrologiske definitioner er strammet op. Når enkeltnationer vurderes, er der f.ex. ikke de store forskelle på planetkonstellationerne ved henholdsvis jordskælv og krigsudbrud.

Kan vi afklare disse problemer via en revision og stramning af metoderne, har vi ret hurtigt mulighed for at komme med store prognoser, gældende for bestemte nationer og bestemte menneskegrupper, omkring fælles principper og fælles forandringer.

Et effektivt arbejde på dette område vil på ganske kort tid kunne skabe en hel del good-will for astrologien.

En udførlig beskrivelse af alle metodiske muligheder falder ikke indenfor denne bogs rammer. Her har jeg blot ganske kort søgt at beskrive de væsentligste af de problemer, der opstår, når man søger en konkret vej til astrologien, og de hovedudfordringer, der foreligger her og nu.

12. ASTROLOGIENS FREMTID.

Astrologiens fremtidige muligheder afhænger af hvorledes vi griber praksis an, herunder som belyst i sidste kapitel.

Uanset tidsalder, race og verdensdel har astrologien haft en væsentlig rolle i alle de store kulturkredse i den kendte historie, dvs. fra ca. 10.000 f. Kr. Læren om himmellegemernes bevægelser har udgjort en variabel del af såvel religioner som videnskaber og filosofier igennem flere årtusinder.

Hvad dens rolle præcist har været i Oldtidens kulturer har vi kun spredt viden om, men skal vi prøve at samle begreberne, kan vi konkludere, at den må beskrive fundamentale ting hos mennesket og dets verden. Og den må gøre det mere relevant end noget andet system, ellers ville den næppe have overlevet de andre.

Den gennemgang af hovedproblemerne, jeg har gjort hidtil, er i forhold til emnets omfang gjort meget kort. Dette er helt bevidst.

For det første for at den enkelte både kan følge og overskue det omfattende ressonnement, der ligger bag hele den nye teori.

For det andet fordi den teoretiske argumentation kun er vigtig i det omfang, den får nogle konkrete konsekvenser. Det er dem, vi først og fremmest skal beskæftige os med.

For det tredie for at nå frem til den åndelige dimension, der i yderste konsekvens må ligge i en astrologisk bevidsthed. Vi må stille spørgsmålet: Rummer astrologien et åndeligt værktøj og i givet fald hvilket ?

En psykisk nøgle ?

Jeg mener, besvarelsen af dette spørgsmål i ligeså høj grad vil give astrologien en fremtid som anvendelsen af områderne i kapitel 11. Disse har som fælles kendetegn, at de ikke udtrykker eller rummer direkte personlig forandring i praksis - kun i teorien.

Kan vi via de astrologiske principper nå frem til en direkte erkendelse, der er mere end blot noget intellektuelt og filosofisk ? I så fald må svaret ligge i de astrologiske basisprincipper, udfra hvilke hele teorien er opbygget. De 4 principper i en givet kombination må rumme en nøgle, der virker i en anden dimension end vi hidtil har gjort os klart.

Kvadrant princippet er det højeste, det rummer de tre første, er en form for sum af disse. Vi har det udtrykt i de 4 elementer, som udtrykker et universelt princip, symboliseret i det kosmiske kors.

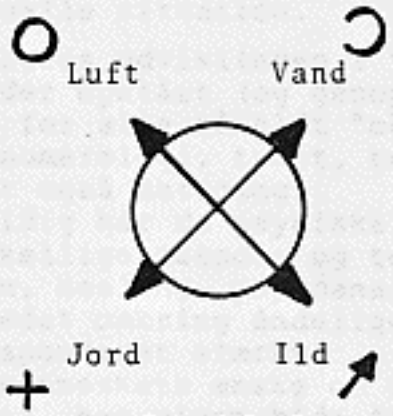

Det kosmiske kors.

Symbolets ældgamle betydning er velkendt, men har vi undersøgt alle de muligheder, det rummer? De 4 elementer er selve grundingredienserne i alt levende, uden dem ville vi ikke eksistere. I deres individuelle form, som dynamiske principper, udtrykkes de også gennem de 4 hoveddele i den individuelle personlighed: Solen, Månen, Jorden og Ascendanten.

Sammenholder vi disse 4 med elementerne, fås:

Ilden svarer til Jorden. Her udtrykkes den menneskelige selvbevidsthed og livsenergi.

Jord svarer til Ascendanten. Her udtrykkes den fysiske materie og dens form.

Luft svarer til Solen. Her udtrykkes den åndelige natur og bevidsthed.

Vand svarer til Månen. Her udtrykkes de sjælelige og psykiske kræfter.

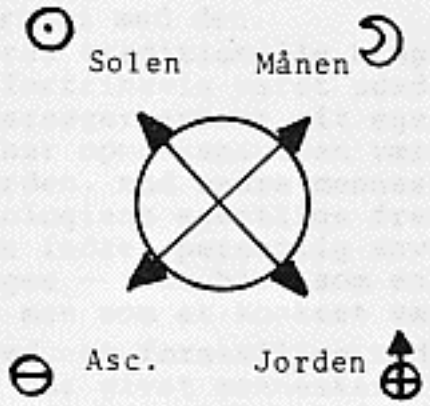

Det individuelle kors.

Principperne står klart: Det enkelte menneske rummer i sin natur 4 grundprincipper, der korresponderer direkte med manifestationer af kosmiske principper. Sætningen "som foroven, så forneden", gælder stadig. Inden en besvarelse af udgangsspørgsmålet om en psykisk nøgle, må vi kaste et blik på den kollektive situation.

Den aktuelle situation.

Betragtes udviklingen i Vesten de sidste 20 år, er der opstået (og genopstået) en stærk interesse for alle såkaldt "okkulte" emner, kiromanti, numerologi, tarot, teosofi, magi etc., herunder også astrologi.

Samtidig har de psykiske videnskaber - brugen af forskellige metoder og teknikker omkring meditation, healing, psykoanalyse, ESP-evner etc. overhovedet omkring åndelige og psykiske tilstande - ekspanderet stærkt.

Men menneskets ønske om at komme til bunds, om at forstå, har givet både fantastiske og uhyggelige resultater. Dette oplever alle ved at betragte vor klode. Der er et kaos, som ingen rigtigt føler, de har styr på.

Holder naturlovene, burde der også være en form for medicin mod den menneskelige virus. Men den findes næppe i den ydre verden. Her er vores ypperste præstationer atombomben og rumskibe, her kan vi ikke umiddelbart komme videre. Løsningen må ligge inden i os selv, i vores åndelige relatering til universet.

De store naturlove.

"Naturen kan kun beherskes gennem lydighed mod dens love". Francis Bacons ord må - når vi tænker nærmere over det - også gælde for nogle indre tilstande i mennesket. Universet stræber altid mod en balance, er et konstant forsøg på at ophæve modsætninger. Mennesket har også brug for en evne eller viden, der giver indre sikkerhed og selvkontrol nok til at styre den ydre verden, både materien og andre mennesker, til at opleve harmoni med den.

I vores traditionelle brug af astrologien har vi fortrinsvis været udadrettede. Naturligvis undersøger enhver sit eget horoskop, men ellers har opmærksomheden været rettet mod den ydre verden, mod andre mennesker.

Astrologiens egentlige fremtid ligger for mig i en indre, personlig anvendelse af den. At den bruges - ikke blot som en filosofisk-psykisk model - men som et konkret værktøj.

Vi ved, at forskellige meditationsformer i årtusinde har givet mennesker indre fred og sikkerhed. Men de har aldrig haft en varig effekt på hele samfund. De har på en eller anden led været mangelfulde.

Hvis astrologien rummer en nøgle til meditationsteknikker eller åndelige tilstande, må den udgå fra grundprincipperne. De, der er udtrykt i det kosmiske og det individuelle kors, mener

jeg, rummer nøglen til en meditationsteknik, der er i overensstemmelse med naturens love i videste forstand.

De 4 meditationer.

De fleste meditationssystemer rummer 2-3 teknikker, men ét system rummer alle 4:

1. Lyset, den åndelige sol.
2. Nektaren, den fysiske essens
3. Ordet, kraften i åndedrættet
4. Musikken, sfærernes symfoni

De går naturligvis under adskillige forskellige navne, men disse er de mest enkle.

De 4 meditationer.

Vi ser, de svarer præcist til de 4 elementer og de 4 individuelle punkter.

"Lyset" rummer den grundlæggende livskraft og -livsbevidsthed , energien i hele universet. Den korresponderer med ildens element og Jorden i horoskopet, den individuelle bevidsthedsskabelse.

"Nektaren" rummer materiens basis,dets essens ivort fysiske legeme. Den korresponderer med jordens element og Ascendanten i horoskopet, vor fysiske krop.

"Ordet" rummer vor forbindelse med en altomfattende, guddommelige bevidsthed. Den korresponderer med luftens element og Solen i horoskopet, vor åndelige bevidsthed.

"Musikken" rummer den universelle bevægelse gennem kroppens medie. Den korresponderer med vandets element og Månen i horoskopet, punktet for vor psykiske resonans.

En løsning

Vi er i astrologien kommet ind i en dimension, som måske er den egentlige grund til at den har overlevet 12.000 års religiøse og filosofiske omvæltninger.

For mig er der ingen tvivl - hverken teoretisk eller praktisk - om at den meditationsform,

der rummer de 4 nævnte teknikker og åndelige begreber er en løsning. En løsning på et bestemt, afgørende problem: Menneskets - og i særdeleshed det vesterlandskes - manglende evne til at forstå og opleve samklang med det fantastiske univers, der omgiver os og som vi er en del af.

Det afgørende: Denne meditation ser ud til at virke !

Der er ét menneske på Jorden, der har viden om de 4 meditationsteknikker.

Alle, der ønsker at modtage denne viden, kan få den.

København, 16.11. 1981. kl. 00.01

Knowledge is infinite and we are all finite; so we need a bridge who is infinite and finite both at the same time. And that is Maharaj Ji.

Malibu, USA - December 10, 1976.

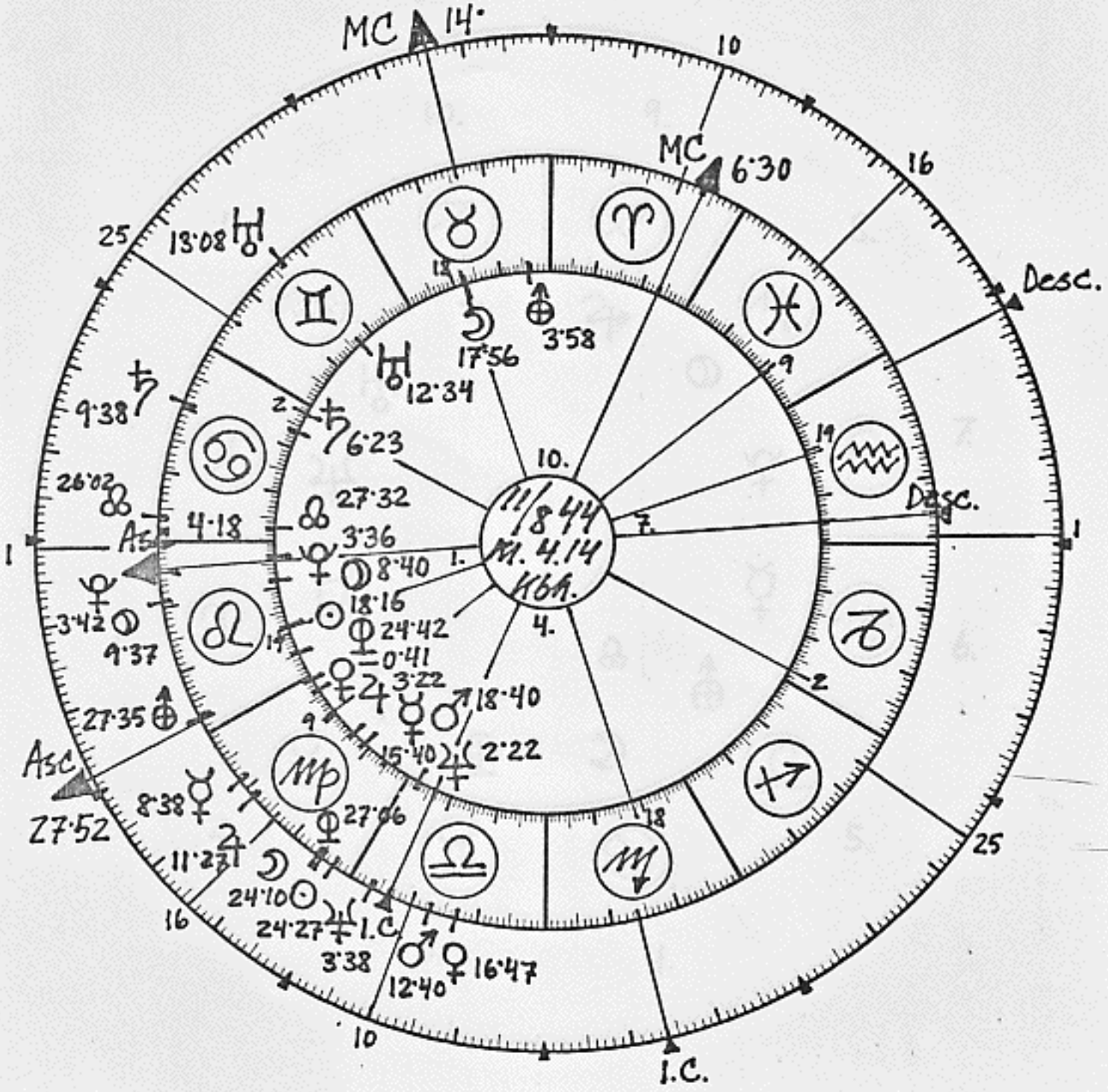

Husaspekter:

	Exempel:	1. hus: ♂☿,☉; □⛢	7. hus: ♂☿,☉; □⛢
	♂ f. 11.8.1944	✶♃; ∠♃,♀; ∠♄	△♃; ∠♃,♀; ∠♄
	M. 04.14	2: ♂☉; □☽; ∠♂	8: ♂☉; □☽; ∠♂
	Frederiksberg	3: ✶♄; □☿	9: △♄; □☿
	55°41'N. 12°34'Ø.	4: □♄; ✶☉,☿; ∠⛢	10: □♄; △☉,☿; ∠⛢
	–	5: □☉; ☍☽; ✶♂,☿;	11: ☍☽; □☉; △♂,☿;
	Indetst: Radix	6: △♀,♃; □♃; ☍♄	12: ✶♀,♃; □♃; ☍♄
	Ydetst: 7.1.1982	obs: ♂∟☿,☍⛢; ♃∟☉,☍☽; ♀☍☉; B.	

COPYRIGHT: ASTROLOGISK LABORATORIUM

De 12 tegn, herskere og huse.

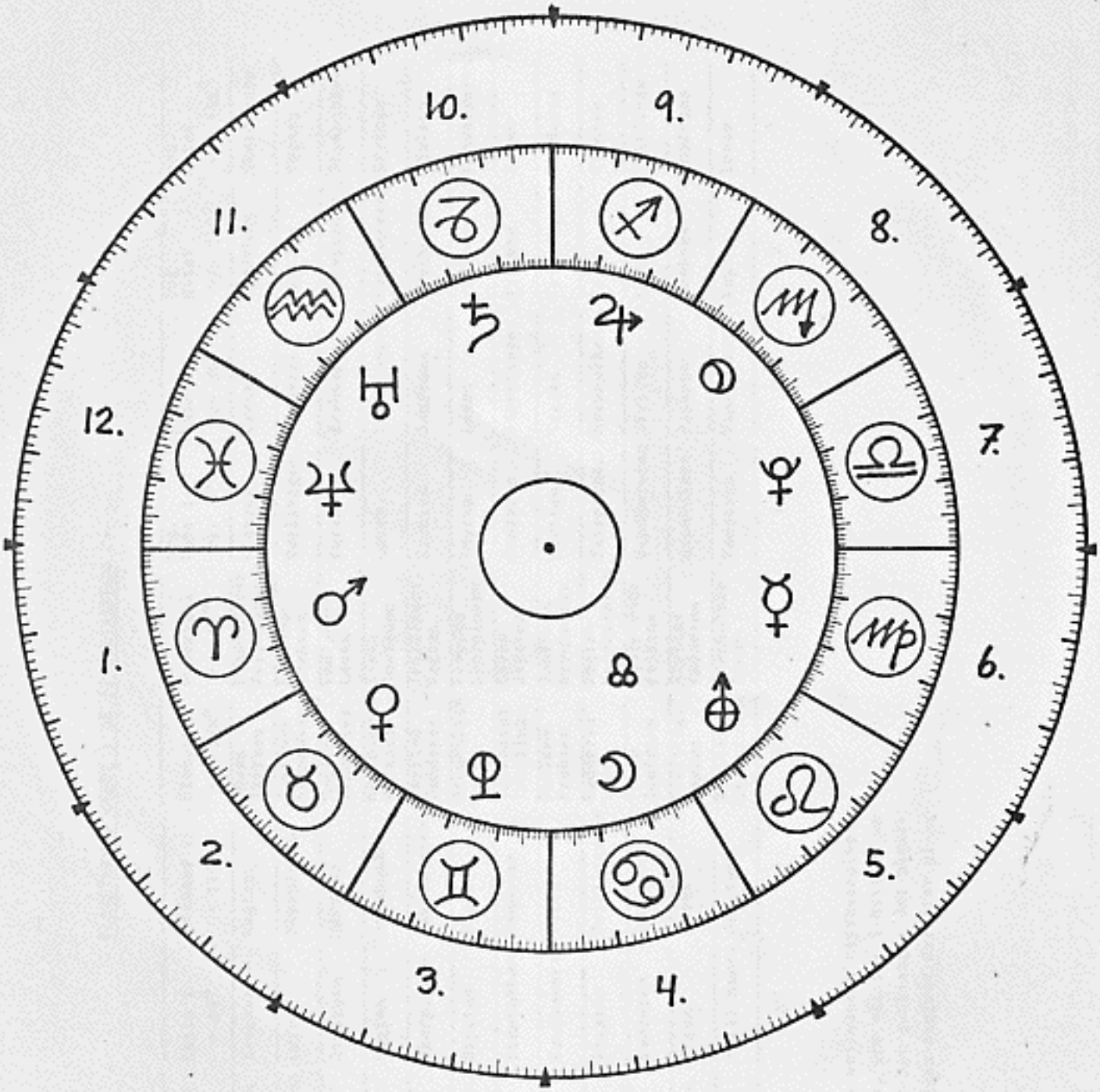

☊ Månenknuden. ⊙ Solen.

♈ Vædderen	♐ Skytten	⊕ Jorden	
♉ Tyren	♑ Stenbukken	☿ Merkur	
♊ Tvillingerne	♒ Vandbæreren	⚵ Minerva	
♋ Krebsen	♓ Fiskene	♇ Pluto	
♌ Løven	♂ Mars	♃ Jupiter	
♍ Jomfruen	♀ Venus	♄ Saturn	
♎ Vægten	⚸ Vulkan	♅ Uranus	
♏ Skorpionen	☽ Månen	♆ Neptun	B

COPYRIGHT: ASTROLOGISK LABORATORIUM

PLANETERNES VÆRDI I DE 12 ZODIAKTEGN

PLANET	Hersker i 0°	Forhøjet i + 270°	Eksil i + 90°	Fremmed i + 180°	Element i +/- 120°	Dynamik i +/- 60°	neg. Fase i +/- 30°	pos. Fase +/- 30°	neg. Oktav +/- 150°	pos. Oktav +/- 150°
Mars	Vædderen	Stenbukken	Krebsen	Vægten	Løven Skytten	Vandbæreren Tvillinger.	Fiskene	Tyren	Jomfruen	Skorpionen
Venus	Tyren	Vandbæreren	Løven	Skorpionen	Jomfruen Stenbukken	Fiskene Krebsen	Tvillinger.	Vædderen	Skytten	Vægten
Vulkan	Tvillinger.	Fiskene	Jomfruen	Skytten	Vægten Vandbærer.	Vædderen Løven	Tyren	Krebsen	Skorpionen	Stenbukken
Månen	Krebsen	Vædderen	Vægten	Stenbukken	Skorpionen Fiskene	Tyren Jomfruen	Løven	Tvillingerne	Vandbæreren	Skytten
Jorden	Løven	Tyren	Skorpionen	Vandbæreren	Skytten Vædderen	Tvillinger. Vægten	Krebsen	Jomfruen	Stenbukken	Fiskene
Merkur	Jomfruen	Tvillinger.	Skytten	Fiskene	Stenbukken Tyren	Krebsen Skorpionen	Vægten	Løven	Vædderen	Vandbæreren
Minerva	Vægten	Krebsen	Stenbukken	Vædderen	Vandbærer. Tvilling.	Løven Skytten	Jomfruen	Skorpionen	Fiskene	Tyren
Pluto	Skorpionen	Løven	Vandbæreren	Tyren	Fiskene Krebsen	Jomfruen Stenbukken	Skytten	Vægten	Tvillinger.	Vædderen
Jupiter	Skytten	Jomfruen	Fiskene	Tvillingerne	Vædderen Løven	Vægten Vandbæreren	Skorpionen	Stenbukken	Tyren	Krebsen
Saturn	Stenbukken	Vægten	Vædderen	Krebsen	Tyren Jomfruen	Skorpionen Fiskene	Vandbæreren	Skytten	Løven	Tvillinger.
Uranus	Vandbæreren	Skorpionen	Tyren	Løven	Tvilling. Vægten	Skytten Vædderen	Stenbukken	Fiskene	Krebsen	Jomfruen
Neptun	Fiskene	Skytten	Tvillinger.	Jomfruen	Krebsen Skorpionen	Stenbukken Tyren	Vædderen	Vandbæreren	Vægten	Løven
(points)	9	10	1	2	8	5	4	6	3	7

Pointsangivelsen er kun tænkt som vejledende styrkeangivelser for planeterne i de enkelte tegn, som mål for i hvilket omfang en planets naturlige egenskaber har genklang i det pågældende tegn. Aspekterne og huspositionen angiver derefter planetens endelige effekt i horoskopet.